

Filozofická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci

**Komentovaný překlad vybraných slok z básně
Mexico City Blues od Jacka Kerouaca**

Bakalářská práce

2019

Kamil Dočkal

**Filozofická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci
Katedra anglistiky a amerikanistiky**

**Komentovaný překlad vybraných slok z básně Mexico City Blues
od Jacka Kerouaca**

**A Commented Translation of Selected Stanzas from the Poem Mexico
City Blues by Jack Kerouac**

(bakalářská práce)

**Autor: Kamil Dočkal
Studijní obor: Anglická filologie – Žurnalistika**

Vedoucí práce: Mgr. Ondřej Molnár, Ph.D.

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci vypracoval samostatně a uvedl úplný seznam citované a použité literatury.

V Olomouci dne.....

Podpis.....

Poděkování:

Děkuji vedoucímu bakalářské práce Mgr. Ondřeji Molnárovi, Ph.D., za vstřícný přístup při vedení této práce, cenné rady, připomínky a čas, který mi věnoval. Dále bych chtěl poděkovat PhDr. Matthewu Sweneymu, Ph.D., Mgr. Pavlu Gončarovovi, Ph.D. a Mgr. Robertu Hýskovi za ochotu a pomoc. Rovněž bych chtěl poděkovat rodině a blízkým přátelům za podporu při tvorbě této bakalářské práce.

Seznam zkratk a vysvětlivky

VT – výchozí text

CT – cílový text

Př./př. – příklad

S./s. – strana

Sl./sl. – sloka

Obsah

1	Úvod.....	7
2	Překlad.....	9
2.1	Předmluva a sloky 1. – 20.....	9
2.2	Sloky 110. – 131.	30
2.3	Sloky 220. – 242.	52
3	Literární analýza.....	75
3.1	Medailon Jacka Kerouaca	75
3.2	Autorovo dílo a specifický styl	76
3.3	Kerouacova báseň <i>Mexico City Blues</i>	77
4	Komentář překladu.....	78
4.1	Specifika textu, překladatelské strategie	78
4.2	Další překladatelé Kerouacovy poezie	79
4.3	Syntaktická rovina.....	81
4.3.1	Typografie a členění textu	81
4.3.2	Interpunkce	83
4.3.3	Kapitalizace	85
4.4	Stylistická rovina textu.....	86
4.4.1	Volba jazykové roviny.....	86
4.5	Specificky problematické pasáže překladu	88
4.5.1	Zvuková stránka jako prostředek uměleckého vyjádření	88
4.5.2	Jazzové prvky	92
4.5.3	Cizí jazyky v textu	95
4.5.4	Náboženské prvky.....	96
4.5.5	Slovotvorba.....	97
4.5.6	Slang	99
4.5.7	Reálie	100
5	Závěr	102
6	Summary	104
7	Přílohy	106
7.1	Kopie originálního textu	106
7.2	CD	106
8	Bibliografie	106
8.1	Knižní zdroje.....	106
8.2	Elektronické zdroje	108
9	Anotace	109
10	Annotation	110

1 Úvod

Dobrá kniha si čtenáře vždy najde, což platí i naopak. Bohužel ne všechny dobré knihy se dočkají cizojazyčných překladů, aby si je mohli užít všichni čtenáři. Americký spisovatel Jack Kerouac tolik proslul svou autobiografickou prózou, až se neprávem zapomíná, že byl i vášnivým poetou. Leckdo považuje za ústředního beatnického básníka Allena Ginsberga, který ovšem do této role pasoval právě Kerouaca, jak připomíná Sweney v doslovu k jedné z mála česky přeložených sbírek poezie *Rozprášené básně*: „Pro Ginsberga je Kerouac dodnes největším z básníků: básníkem, jenž jej dovedl na cestu k sebevyjádření.“¹ Jeho poetická tvorba je v porovnání s prózou překládána do češtiny žalostně málo, přičemž její vrchol představuje obsáhlá báseň *Mexico City Blues*, která je stěžejním dílem Kerouacovy básnické dráhy. Představuje samostatnou knihu, která ovšem dosud v českém jazyce ještě nebyla publikována.

Cílem této bakalářské práce je vytvořit adekvátní překlad básně *Mexico City Blues* od Jacka Kerouaca po stránce výpovědní i estetické, neboť se přikláním k překladatelské zásadě Jiřího Levého: „Překlad musí reprodukovat ideje originálu.“² Následně bude v práci prezentován překladatelský komentář, ve kterém rozeberu jak použité překladatelské postupy a metody, tak i problematické jevy zaznamenané při převádění výchozího textu do českého jazyka. Svá překladatelská řešení stavím na poznatcích shrnutých zejména v translatologických příručkách *K Teorii i praxi překladu*³ od Dagmar Knittlové a *Umění překladu*⁴ od Jiřího Levého. Při překládání jsem se rozhodl použít funkční přístup. Knittlová jej označuje za základní princip překladu a uvádí, že u něj nezáleží na použití stejných jazykových prostředků, ale podstatné je, aby plnily stejnou funkci nejlépe po všech stránkách, tedy nejen významově věcné (denotační, referenční), ale i konotační (expresivní, asociační) a pragmatické.⁵

¹ Sweney, s. 163.

² Levý 1963, s. 33.

³ KNITTLOVÁ, Dagmar. K teorii i praxi překladu. 2. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2000, 215 s.

⁴ LEVÝ, Jiří. Umění překladu. 4., upr. vyd. Autor úvodu Zuzana JETTMAROVÁ. Praha: Apostrof, 2012, 367 s.

⁵ Srov. Knittlová 2000, 6.

Práce se skládá z praktické a teoretické části. První z nich obsahuje můj překlad úryvku, respektive několika vybraných slok rozsáhlé básně *Mexico City Blues* od Jacka Kerouaca. Důvodem nezařazení všech refrénů je omezený rozsah bakalářské práce.

V části teoretické se zabývám důkladnou analýzou vytvořeného překladu. Jelikož se jedná o překlad poezie, považuji za důležité věnovat se v komentáři věnovat i formální podobě textu. Své překladatelské snažení totiž stavím na prohlášení samotného Jacka Kerouaca v poznámce před první slokou uvádí: „*Chci být považován za jazzového básníka, který hraje dlouhé blues při odpoledním jamování v neděli.*“⁶ Z tohoto důvodu jsem se původně chtěl v práci zahrnout také kulturní analýzu zabývající se vlivem jazzu, bopu a blues na tvorbu Jacka Kerouaca, dalších světových spisovatelů i spisovatelů českých. Nakonec jsem však tuhle část byl nucen ze své práce vynechal kvůli nedostatku volného prostoru. V teoretické části tak kromě překladového komentáře zahrnuji alespoň literární analýzu. Obsahuje krátký medailon o životě autora, dále přibližuje jeho dílo a specifický autorský styl a shrnuje okolnosti vzniku básně *Mexico City Blues*. Přikláním se totiž ke tvrzení Knittlové, že „*pochopení textu* neznamena jen porozumění slovům a strukturám, ale předpokládá schopnost proniknutí do *smyslu* textu, a to jednak jako komplexního mnohozměrového celku, jednak v jeho zasazení do kulturního pozadí.“⁷ Analýza se tedy díky zjištěným literárněteoretickým poznatkům snaží postihnout stěžejní otázky, které byly při tvorbě překladu potřeba zodpovědět, a komentovat překladatelův postup při jejich řešení.

⁶ Kerouac 1959, s. 7, vlastní překlad.

⁷ Knittlová 2000, 27.

2 Překlad

2.1 Předmluva a sloky 1. – 20.

Předmluva

POZNÁMKA

Chci být považovaný za jazzového básníka
hrajícího dlouhé blues během jam session
v neděli odpoledne. Ujmu se 242 slok;
mé myšlenky se mění a občas se valí ze
sloky do sloky nebo z poloviny jedné
sloky do poloviny další.

1. sloka

Butteská Magie Nevědomosti

Butteská Magie

Je stejná jako ne-Butteská

Všechno jedno světlo

Staré Drsné Silnice

Jedna Horní Hlavní Železniční

Trat'

Denver je stejný

„Strejda od chlápka s nímž jsem byl
byl guvernérem Wyomingu“

„Jasně že mi vrátil prachy“

Deset Dní

Dva Týdny

Železniční skladiště

„Stejně byl starej hajzl“

Stejný hlas na stejné lodi

Nejvyšší Vůz

S. S. Excalibur

Maynard

Hlavní trat'

Hora

Merudvhaga

Potopení Missy

2. sloka

Člověk není ustaraný uprostřed

Člověk Uprostřed
Není Ustaraný
Zná svoji Karma
Není pohřbený

Ale jeho Karma,
Jemu neznámá,
Může skončit –

Což je Nirvána

Divoši
Kteří zabíjí
Mají Karma
Prohnilý

Dobráci
Kteří milují
Mají Karma
Blyštivý

Hadi jsou Ubozí Usedlíci Pekla
Kteří se kradmo připlížili
Vysokou trávou
Aby čelili jezírku čistých žab

3. sloka

Popiš ohně v řečištním
písku, a vaření;
vaření hot dogů
nabodnutých na ořezaných klaccích
nad plameny táboráku
s omastkem kapajícím do kouře
aby osmahl do hněda a do černa
slané hot dogy,
a víno,
a práce na železnici.

275 000 000 000,00 dolarů v dluhu
říká Vláda
Dvě stě sedmdesát pět miliard
dolarů v dluhu
Jako Nekončící
Nebe
A Nepočítané Vnímající Bytosti
Které budou přijaty –
Ne-Počitatelní –
K novému Páru Bot
Bílého Guruovského Rouna
O j o!
Purpurový Ráj

4. sloka

Roosevelt měl cenu 6, 7 milionů dolarů

Byl Lakomý

Žába čeká

Až ubohá moucha

Poletí kolem

A potom ho dostali

Jezírko čirých kamenů

Pokryté rostlinným povlakem

Pokryl kameny

Očistit jezírko

Pokryl teplý povrch

Pokryl lotos

Oprášil květ vodního melounu

Vzdušný List Leknínu

Vyčistit podivně čistou

modrou vodu

A PAK HO DOSTALI

Olej z Olivovníku

Hořkosladké karamelky

Hořkosladké hlávky

Pořádně udělaná zelňačka

Trs trávy

Kysané zelí nech pracovat

ve velkém sudu

Smradlavý ale Dobrý

5. sloka

Nejsem Gregory Corso
Italský Minesengr –
Z písně o Korsice –
Subioso Gregory Corso –
Ustaraný Veršotepec
Král

Z Brattle Street.
V ulicích sněhu
Projevil něhu
A strachoval se v tunelech
A šílený pes štěkal

LASKAVÁ KRÁLOVSKÁ MYSL
Mi říkal Allen Ginsberg

William Burroughs
Je William Lee

Samuel Johnson
Pod mořem dlí

Rothridge Cole kouskovač
Papriček
Je Numbro
Elabora

Pokud víš, co tím
p a l a b r a

6. sloka

Tohle Myšlení je Zastaveno.

Buddhův Tajný Měsíční svit: – je
Starověkou Ctností vršení
a myšlení na šťastné & příjemné
myšlenky – Tohle, což moderní
Společnost označila za „Poflakování,“ je
ted' zpřístupněno lidem
zřejmě jen fetem.

Já záleží na existenci dalšího
já, a tak žádné Sólové Univerzální Já
neexistuje – žádné já, žádné jiné já,
žádná nesčetná já, žádné
Univerzální já a žádné myšlenky
týkající se existence anebo ne-
existence téhož –

Největší, Kdo Se Zavázal
Poskytnout Útěchu Nesčetným Bytostem

Ten Laskavý
Mistr Umění-Laskavosti
Mistr Moudrosti
Velký Převozník
Bytost Velkého Vozu

7. sloka

Ten Kdo je Osvobozen Od Libovolných Pojetí
Bytí nebo Ne-Bytí

Génius Slona

Ničitel Cvičitelů Slonů
Smrtí

Ničitel Cvičitelů Slonů Smrtí

Ničitel Smrti

Ničitel a Vyhlazovatel
Smrti

Vyhlazovatel Bytí a Ne-Bytí

Tathágata

Mistr Podstaty

Lůno

Manifestor

Člověkem Stvořená Podstata

Podstatou Stvořený Člověk

Stvořitel Světla

Ničitel Světla

8. sloka

Tajemné Červené řeky severu –
Obi Ubang Africké Montany
Stržové Pearyovské
Země –
Jezera Světla – Stará Moře –
Řeka Mississippi, Chicago,
Velká Jezera –
Malé Řeky jako Indiana,
ty Velké
jako Amazonka
Joliet letěl.
Alma, Řeka Sněžné Lásky
– Amida, Nejjasnějšího
Dokonalého
Soucitu

Stezka Tamiyani přes
Everglades –

Ai la ra la
la rai la ra –

Zpívající prsa
zemských žen dostávají
Šťavnaté Řeky – červenou zem

9. sloka

Všichni chodíme zkratkou
Přes Údolí smrti
 Sopečné hory
 A Ještěří Led
 A Všichni z písčín
 - Lhasy Černotrav
Driják Kamenného Ptáka –
Sekvoje tak Ohromné,
Že šplhají průmysky při Bohu –
 Obří Andělé
 Na Modrém Nebi Washingtonu D C
 -- Hrdinky Katedrály
 Feláhovského Mexika –
Komentují Slavná Města
 Světa,
Modrý Div New Orleans
 (země bažin)

 Ingers udělal okna
 s trestaneckou Austrálií
taky – hruška Attantisatasa
 Hlavní Nezbytná
 Indy Portuga
 coit

10. sloka

Veliký svěšený slabý prs Indie
na mapě
Nehet Malajska
Čínská Zed'
Korejský Palec Ti-Pousse
Mločí Japonsko
Okinawská Měsíční Skvrna
Pacifik
Hřbet Havajských Hor
kokosy
Krávy, balkóny, Ach Tarzan –
A taky D W Griffith
velký Americký Režisér
Se nabručeně courá
Hollywoodskou Uličkou
– aby vytroubil Nebrasku,
Indian Village ve státě New York,
Atlantidu, Řím,
Péleuse a Melisandra
A
labutě Bálů
Skvrny pěny na oceánu

11. sloka

Braun napsal knihu s názvem
Bílý a Černý

O m a m n é M ě s t o
přivádí do rauše

Hněv Opadá –

(muzikant přestane,
zachmuřený v hudebním pavilonu)

12. sloka

Indiánské písně v Mexiku

(Lidové Námořnické Písně Děti

při skákání přes švihadlo za soumraku –

při výpadku proudu během Sobotní Noci –)

jsou jako ty Frankokanadské

písničky, které zpívá má máma –

Indiánské Popěvky –

Veslovat v Kánoi –

Ma ta vaka

Johnny Pikotý

Viš-tý

Viš-tý

Nezvažitelný

Tamayara

Para ya

Aztécká zapištění

(JENOM MATKY JSOU ŠŤASTNÉ)

13. sloka

Nachladl jsem
Ze slunce
Když mi vyrvali srdce
Na vrcholu pyramidy

O zasraný posraný krvavý
okenní sračky
Feláhovskýho Matroše
Město to červenohnědý poledne
když si kněží troufli
olizovat si rty
nad mým bušícím masitým
srdcem –
Svatokrádežné šelmy
Mě sežrali 10 000 milion
Krát & já se vrátil
Plival jsem Pulque
v salónech
Borracho
Ork
starého Kyselého Aztéka

Požádal jsem o víc
Vynořil jsem se z hladové tlamy
Popokatepetlu

14. sloka

A když mě uviděli
Jak pádluju ve své plachetnicové kánoi
Přes jezero snů
v Bažině Lotosového Údolí,
A zatkli mě
Za velikost
Mého srdce,
Pak jsem se rozhodl
,Nevracej Se‘
Sní tvé srdce zaživa
Pokaždé.
Ale už nezbyla žádná krev
Zbavím se
Svého pumpujícího srdce
V Teotihuacánu
A všude jinde
Včetně Blokády Turbanu,
Pozorovatelná, Ork –
Víc vody jsem
Nachcal do Oceánu
Jako námořník několika
moří
Než Vrbí
Aforismus
dovolí

15. sloka

Význam –

Jsem jen starý kalvártský

kříž

mrtvý ze zdechlého vepřového

Věřím v líbeznost

Ježíše

A Buddhy –

Věřím

Ve Svatého Františka,

Avalóki

Téšvaru,

Světce

Z Prvního Století

z Indie L. P.

A Učence

Šantivedána

A Ještě

Santayánu

Všude

16. sloka

Santayanův smysl,
svatý vůz,
Uno –
Jeden kříž
Jedna cesta
Jedna niterní jeskyně
dolů
k
měsíci
Zářící podstaty
vesmírů hvězd
roztrošených v prášek
a prach –
planoucí
v dynamu
našich myšlenek
v kovárně
měsíce
Tisíce
černých brouků
ve tvé posteli
z vlasaté země

17. sloka

Hvězdami Posetá Království ověšená

oroseným závěsem –

NEIGNORUJ OSTATNÍ ČÁSTI

SVÉ MYSLI, myslím,

A můj šikovný mozek vysílá

vlny obveselení

Skrz neurony v mých nohách

A pamatuji si Cikcak

Původní

Mysl

Dětství

kdy bys nechával tváře

se vytahovat & zesměšňovat

& tlachat & měnit

& zešílet úplně

ve svých nočních

prvně-myšlenkových

sněních

když už je řeč o mysli

Nekončící Ne Neviditelné

Šílenství Výtržnictví

Všude

18. sloka

Naspodu studnice
lidské myslí

Království Mysli,
Království nastalo.

Jediná věc kterou máš bezplatně,
Mysl

Per Se Williams, kritik
a autor,

Spal v duze
Když objevil
perfektní přizpůsobení
Všeobecné Mysli
v jejím činném ohledu

Dočkáš se Období Zlatého Věku
Náhrady Ztráty
Ochutnal jsem vše co jsem mohl Sníst
Znovu navštěvoval Červenohnědá města
Z dávných časů
Na kobercích z krvavých pilin

19. sloka

Kristus měl na svém rameni holubici

- Můj bratr Gerard

Měl 2 Holubice

A 2 Jehňata

Táhla jeho Mléčný Vůz.

Ponořený ve voňavé staré

vodě z plivátka

Byl pokřtěný Železným

Knězem Svatým Jacquesem

De Fournierem v Lowellu

Massachusetts

V Roce Šedého Deště,

1919

Kdy měl Chaplin Psí Dečky

a Dempsey

Nepil whisky u kolejí.

Má matka jej zahlédla v nebi

Jak odjíždí pryč a prorokuje

Že všechno bude v pořádku

Což jsem se už naučil

Díky Procesu & Odsouzení

U Soudu Strašných Glotů

20. sloka

Umění laskavosti Kulhající Sonet

Jak umění laskavosti vzrušuje,

ptlak a plynoucí slza,

K jakým horizontům uprchli,

Jaký nejzakalenější sen starých časů!

Ale přidej tlak Dvou Týmů,

Když nenajdeme nic co by přesytilo nafouklou mrtvolu,

Vykradl jsem Všechno Ona bu bí bang

A doplnil jsem jim Tým.

Bím! Blím! Takže to nikoho nezajímalo.

Kromě Vysokého Finančníka.

Ach, ale nikdy nebylo Vyrobeno víno

Které by bolavým jazykům poskytlo milost & pomoc.

Protože neumím napsat sonet

Činí mě to Shakespearem?

Existuje sonet lotosu

Ruměná růže

Smrt v růži

Je hrdější než satén

Smaragdové Ostrovy

Požehnané

Na Souostrovním

Pobřeží –

Příplul přívoz.

2.2 Sloky 110. – 131.

110. sloka

Vím jak odolat jedu
A chorobě známým člověku,
V této prázdnotě. Nejsem žádný učedník
Když dojde na vzpomínání
Na věčnost utrpení
Tiše jsem jí prošel,
Bez stížnosti, uvnitř jsem vnímal
Bolest tu přeslavnou no záhadu.
Po večerech jsem jako dítě poslouchal
rádiové programy abych slyšel
zašumění mezi oznámeními,
Věděl jsem že invalida je šťastný
jen protože je šílený
natolik aby ocenil každou
malou věc která zdobí
rojící se bouři jeho oka
Transcendentální Vnitřní Mysl
kde nádherné zářivé Howdahy
jsou nošené slony
skrz háje tekoucího mléka
kolem rájů vodopádu
do údolí jasných klenotů
rubínujících antickou oceánskou
podlahu neobjevené nádhery
v srdci neštěstí

111. sloka

Nedosáhl jsem ničeho

Když jsem dosáhl Nejvyšší

Dokonalé

Moudrosti

Znamé v Sanskrtu jako

Anuttara Samyak Sambodhi

Nedosáhl jsem absolutně ničeho,

Nic se mi nestalo,

nic nebylo uskutečnitelné –

Při upuštění od všech falešných pojetí

vůbec všeho

Dokonce jsem upustil od svého pojetí

nejvyšší staré moudrosti

A obrátil se k světu,

Buddha uvnitř,

A neřekl nic.

Lidé se mě vyptávali

na rajčata která okrádají vinnou révu

a uhnívají na vinné révě

a já neměl tušení

o čem jsem přemýšlel

a setrval

v čisté extázi

112. sloka

Nezni rozumně,
 nezni možně,
 až to vyslovíš
Ale pokud to nevyslovíš,
 všechno je v pořádku.
Nevěříš panu Věř Mi?
Nemysli na něj
 a chlapče
 uvidíš jak zmizí
 v ranní mlze
 když měsíc
 je srpkem banánem
 a ptáci skáčou
a daleko za Atlantikem
kde Září Červená Amida
uslyšíš Volání Trumpety
že Východ je v Pohodě se Západem
V Kouli Dělohy
 Tathágy
 tak kulaté
 tak prázdné
 tak neuvěřitelně
 falešno-prolhaně
 prázdné od skoupé persimonie

113. sloka

Vstal a oblékl se
a šel ven & zašoustal si
Pak umřel a byl pohřben
v rakvi do hrobu,

Člověk –
Přesto je všechno dokonalé,
Protože je prázdný,
Protože je to perfektní
s prázdnotou,
Protože se to vůbec neděje.

Všechno
Je Nevědomé své vlastní prázdnoty –
Hněv
Nemá rád když se mu připomínají záchvaty –

Začneš s Učením
Záhadného Diamantu
A skončíš s tím, tvůj cíl
je tvůj výchozí bod
Neběžel se žádný závod, žádná chůze
prorockých nehtů na prstech u nohou
Přes Arabské země žhavého
významu – ty se tam
ani ochromeně nedostaneš

114. sloka

Všechno je dokonalé, drahý příteli.
Když jsi psal ten dopis
Psal jsem ti taky jeden,
Zkontroloval jsem si data,
Skoro zároveň, a Jeden.

Nemusíš se obávat
kolik & záchvatů
Ode mě už nikdy
nebo ani nikdá

Nemusíš se obávat smrti.
Vše co uděláš, je jako tvůj hrdina
Nejsladší andělský tenor člověka
Lkavý sladký bop
Při čelním odpoledni
Když nevedeš kapelu
a každá nota žalostná,
Každá nota Volání po Ztrátě
naší Lásky a Zběhlosti –
prostě tak, zvěčněná –

Jsi skvělý člověk
Ponořil jsem se do sebe
A abych tě tam našel
A malé mravence taky

115. sloka

MALÁTNÁ ŘEČ FEŤÁKA S PŘIVŘENÝMA VÍČKAMA

Tak sklíčeného mě fet nikdy nedostal.

Musí být něco v špatně s tímto dnem.

„Jak se cítíš?“ – „No – Ou“ –

Zelené je deštění, počkej

Na vaquera, 1, 2, 3 –

všechny tváře člověka

páchají delikty na jednom

krku

Mizerný pocit nikdy-se-nesjet,

Mohl bych spolknout bombu

A sedět tu s povzdechy,

Dnešek je Baudelaireiánský den,

Nic nevychází správně – miliony

dolarů dopisů z domova

A pocit bytí,

Obyčejný, rozumný, viditelný –

Pažní svaly jsou napjaté

Nikdy nic v pořádku

Nemůžeš se cítit v pořádku

Pověšený v Zaujatosti

Aby ses cítil bezpodmínečný

Bez-dobá extáze

Kde, z ničeho,

Myslím, z ničeho,

To by bylo nejlepší

116. sloka

Židé Napsali Americkou Hudbu

Niki Niki Niki- la
Če ua miena
Pý tý Ua

Píseň Malých Mexických Děti

Kitči Kitči
Kitčy val

Velcí tlustí kníratí businessmeni
Zrovna dokončují svou reklamu
a jdou domů, viděl jsem je od páté
Popíjet pivo v Knajpě Oživlé,
Zatímco starý Frankokanadský Tlouštík

Vypadal bledě & studeně
V rohu, počítal svíčky

Hudba

Je to Aztécký Rádio
se zvuky nezřetelnými & hrdelními
co vyráží zuby

Velký Jazzový Zpěvák
byl Jolson Zpěvák z Vaudevillu?
Ne, a ani Miles, já.

117. sloka

Já, Paraklétos, ty. Vy –
Já, Paraklétos, Tebe –
Tys Maitréja Láska Budoucnosti
- Já.

Já Šantivéda já, svatý,
Já hříšník já – Já baptista
A-pastista Nižšího
Absafaktu

Já – Ty
Já, sám v pochopení staré
nicoty Miluji tě,
se cítím dobře

Já, musíš se milovat,
milovat, něco,
toť vše co můžu říct

Čarovné Indiánské dívky
které nezpívaly svými srdci,
nebyli nikdy v lepším
šoku z šustivých kroků
než staříčkový
zpěvák se zaprášenýma nohama
který naháněl smrt
přichází a obklopuje tě

118. sloka

Všechno mi to připadá stejné.
Rádio které nechci slyšet
A nemusím ho slyšet
Hraje jednu věc za druhou
Od skvělé Sarah Vag

ale ne já zastavím
a pochopím
a zapomenu
že je to má vlastní vina

Vidiš jak to děláš?

A po pochopení
pokračuju ve zpěvu
protože bych
nepsal tyhle básně
pokud bych nevěděl

Že chápu zpívám

Míval jsem časy ne-zpívání,
byly stejné

Hudba je hluk, Poezie špína

119. sloka

Sám buď svou lucernou,
Sám buď svým průvodcem –
Tak pravil Tathágata
Varoval před rádií
Která by přišla
Jednoho dne
A přiměla lidi
Poslouchat automatická
Slova ostatních

a obecný záblesk zvuků,
zapomínající já, ne-já –
Zapomínající tajemství ...

Vysoko v horách tak vysokých
Vysocí kouzelní duchovní
jak bažanti vytírají palubu
torz ze zlomených žeber
popraskaných na skřipci
z
Kallaquacku
Snažíš se přijít na svou cestu
z kalamity prachu a
věčnosti, čéče, raději se
dostaň zpět na svou milou
lod'ku

120. sloka

Fetáci co se příliš sjedou
Si šlehají své staré zásoby matroše
A sedí hloupě na hraně
Postele halucinující nad
Jedinou větou v novinách
 Na kterou zírají celou noc –
 Šest, sedm hodin budou zírat,
 Nebo se stanou posedlí odstavci:

„Jde na tebe rauš,
Pak se zvedneš,
Pak to začneš
čist znovu
Pak na tebe jde znovu rauš
a pokaždé, když to čteš
je to lepší“

Nepamatuješ si další
znovuzrození
ale pamatuješ si
zkušenost

„Celej večer mi zabralo přečíst
3 nebo 4 stránky, přesmaženému,
v rauši“

121. sloka

Všechno je ve stejném okamžiku
Nezáleží na tom kolik máš peněz
Děje se to teď slaboučce,
práce

Můžu ochutnat nesnědené jídlo
které najdu
V dalším městě
v tomhle snu

Můžu cítit železné koleje
jako žužu

Nemůžu poznat rozdíl
Mezi duševním a skutečným

Všechno se to děje
Neskončí to
Bude to dobrý
Peníze které měly být vynaložené
na zaostalé národy
světa, již dávno byly
utracené v Čase Pokrokovém

Kupředu k Moři,
a Moře se vrátí k tobě
a není možnost úniku
když jsi ryba
sítě letního osudu

122. sloka

Nemůžeme zlomit
Něco co neexistuje

Derange pas ta tendresse,
Nerozbíjej svou něžnost

Je rada jež přichází ke „mně“

Jaká báseň ta znalost
ten Čas

S jeho Minulostmi & Přítomnostmi
& Sounáležitými

Budoucnostmi, je Jedna Věc

VĚC KTERÁ JEDNU CELOU MASU

Utlumuje a utlumuje
k pocitu

Jak božský poklid vědění

Jaký to Zlatý věk

Tiché Temnoty

v mém Šťastném Srdci

když jsem ležel a rozjímal

o faktu, že mám zemřít

jakkoli bez ohledu na rasu

bez ohledu na spásu

123. sloka

Podstata je uskutečnitelná slovy
Která se vytrácí jak se blíží.
Co se má udělat Bódhisattvo?
Ó žij tiše; žij abys miloval
Každého.

Buďte oddaní pod stromy
O půlnoci na zemi.
Ve světnici žádná naděje
jen šero rozptýlené
které je shromážděno
Od dob Mojžíše

Život je stejný jako smrt
Ale duše pokračuje
Ve stejném oslepujícím světle.
Jezení je stejné jako Ne Jezení
Ale žaludek pokračuje,
Myšlení jde dál.

Musíš přestat myslet,
přestat dýchat.
Jak můžeš cestovat z Muzzy
do
Muzzy
Odpusť všem za své vlastní hříchy
A určitě jim řekni
Že je miluješ což děláš

124. sloka

Vysoký hubený kostnatý chlapíku
Pojď ke mně a Taťkovi
Na mlhavé závodní dráze.
„Mám dobrého ve čtvrtém.“
„Jak to TY víš“

ptá se můj Táta

„Jsem žokej“
Klobouk se mu zavlnil přes oči
V dešti.
Viděl jsem Arkansaw
za ním.
Vypadal moc velký než aby byl žokejem
podle mě –
„Pro výhru jen vsaď 4 dolary
A dej mi polovinu
té výhry.“
Teď si nepamatuju,
Jestli můj táta podlehl
A naletěl té blbě hlášce,
Ale „příliš velký
chlap
on příliš velký
aby byl žokejem“
byla má myšlenka

125. sloka

Měl být fotbalovým trenérem,
Joe McCarthy – chlap,
co byl obracečem kabátů
u pomocného redaktora
Denního Pracovníka?
- byt z mramoru
vytesaný Atický pilíř
v měsíčním svitu osvětluje
mé oči – ross
ozka dewey bilbo dlouho
rozprášit du srážku řeči
fašisty ŠUPS!
-KLAP TRAP
kulometčící z Goa
jsou na ulici a drtí
Svaté od McCarthyho
Cohna Captuse & Společnosti
A vše co musím říct je,
odeberte mé jméno
ze seznamu
a Buddhovo taky
Buddha jsem já, na seznamu,
žádné jméno.

126. sloka

Stejně jako klacek proudící po vodě

Použití a účinek

Říkání lidem že

jejich dům

hoří,

A že Buddha, starý

A moudrý otec

Je zachrání svatým

úskokem,

Řvoucí: „Ven, ven, malinci,

Oheň vás popálí!

Slibuji že vám dám dobré

povozy

Tři do počtu, rozdílné,

Okouzlující, kozí vůz,

Jelení vůz, a

Volkův vůz

Pestře vyzdobené – Pomeranči,

Květinami, svatými pannami & stromy,“

Takže děti vyběhnou ven, zachráněné,

A on jim dá

nesrovnatelný Velkovůz

Bílého Volka pro jednoho, sněhově bílý.

127. sloka

Nikdo nezná druhou stranu
 mého domu,
Můj roh kde jsem se narodil,
 zaprášené kytary
Mé unavené malé uličky kde
 jsem s malýma nožičkama
Broučil a loudil
 s mými sestrami
A čekal jsem na večerní západ slunce
 svolávání dětí
A máma mě musí vzít zpět
 na hlavní večeři
Bzukot prádelní šňůry tortilly
 a fazole,
Ta země čirého medu,
 z Mominu,
Kde jsem žil myriády
 kotis milionů
Nevypočitatelných
 být-aeonů let dávno
Kdy bílá zatímco radostná
 byla také
Středem jezera světla

128. sloka

Jak pevná naše nevědomost –
jak prázdná naše hmota

a svědomí
stále krvácí

a rozklad je pomalý –
děti vyrůstají.
Zubní kost vyráží

Z rozměklé dřene

A ty brečíš

Jakoby kamení

Bylo vyklopené

Z náklad'áku

Na tvá bedra

A fňukáš,

pravící

,Ó Pane,

Milosrdenství na Misi.‘

129. sloka

Všichni jsme byli posláni
Na misi
K dobytí pouště
Aby Zahalený
 Cestovatel
Za námi
Vytvářel stopy v prachu
které neexistují,
On, nebo My,
 Všichni skončí v Pekle
 Všichni skončí v Nebi
 Určitě –
 Pokud můj odhad není mylný,
Čeká nás to všechny
A naším časem
Je Život,
Trestem,
 Smrt.
 Odměnou
 Vítězi
 Pak Je.
Vítěz Není Sám Sebou

130. sloka

A Vítěz Není Pýcha/ou

A Vítěz není.

Tak Mluvil Tathágata

Ale já se unavuju

Čekáním v bolesti

V situaci

Kde si nejsem jist.

Kde si nejsem jistý

Kde jsem Wolfe

Zármutek

Whitman Volný

Melville temný

Mark Twain Mark

Twain

kde jsem

lítý

Kde jsem Mírný

131. sloka

Kam mířím

A Nemíjím

Flákači.

Všichni jsou to flákači.

Básníci.

Nazývají se básníky

Nazývají se Krály

Nazývají se Svobodnými

Nazývají se

Hennis svobodní

Nazývají se

Nazývají se

Nazývají se kočičíma sračkama

Nazývají se mizernýma

Nazývají se mnou

2.3 Sloky 220. – 242.

220. sloka

Kusy drahocenného smaragdu a jadeitu
Pochází z vyvřelé skály kdysi hořící,
Vypukly skrze vulkán, pískovec,
Vytékaly puklinami
Kusy světla dávno pohřbené v zemi
Jsou diamanty a jejich přívaly.
„Amen Drahokame v Lotosu“
Modlí se Tibetský Světec s Modlitebním Mlýnkem,
„Óm Mani Padmé Húm,“
Chce získat uznání
Jako ten drahokam v té skále
Takže až ho někdo najde
Holubice snesou na mělčině
Vejce ze zářivého ametystu
Utápějící se nádherné hniloby,
Králové Rudy, umění otců
Předané synům, oheň a vzduch.
Království založili na diamantech,
Smaragdech a perlách, a pěšiny
vycpané mléčnými liliemi rozmačkanými
a rozdrcenými svatými nohami, Maha
Graha Sattva, Stvoření Velké Síly,
Štěstěna v Moudrosti, Zásoby Lásky.
Hory se tyčí vysoko, diamanty září,
Lidé jezdí vysoko v záři
Sluneční svit rozzáří
Lahodná je chuť Dikobrazí

221. sloka

Stařík Mose (song od L.Armstronga)
Ranný Americký Jazzový Pianista
Měl vnuka
Jménem Deadbelly.
Stařík Mose třískal
do burácející klaviatury
Juchů Piána divokodomu
s opicemi ve vlasech
slintající blahem nad špagetami, pivem
a fazolemi, s doutníkem
rozmačkaným ve svém výrazu
lesknoucího se štěstí
nenápadný šílenec
starých rozumných časů.

Deadbelly neskrývej to –
Olovo zabilo Leadbellyho –
Deadbelly přiznej
Deadbelly moderní kočka
Nejhustější – Deadbelly, Člověk,
Nejbláznivější.
Stařík Mose už tleje
Ale Deadbelly se vpředu směje
Ha ha ha

222. sloka

Mexický Foťák

Procházím ulicí Orizaba
dívám se všude. Před sebou
vidím sídlo, se zdí, velkým
trávníkem, španělskými interiéry, přepychovými
okny velmi působivými

Ještě víc nafouklými kopulačními věžemi

Tichý separační nábytek
Příběh Žádného-Šílenství, tiché
separační mrtvoly;

Indiánský generál Ignorino

On Šéf, páni,

Jižní Sonory,

Znáš toho Pobudu,

jak se jmenoval?

Asserfelter Shnard Marade,

Loupeživý Rychlonožka

z Jižní Slopetawvie

krum, plný kerrs a kierke

gaard/

a bum pche

Plap

223. sloka

Pineyské hursaphie
Konečně dovalují,
Kinečně koncovkují.
Záškoláctví z OO-SKOOL,
Hlasování O Chytačích Ryb,
Obětování Drůbeže za Příznivé Počasí.
Wu! křičí Indiánský Kluk
v Noci Jižního Sampanu,
„Esta que ferro,“ ty být z železo,
Budu zatraceně tótálné wau
mokřý Shnilý Měsíční vnitřnosti Východ Svit
Kolo Břečky –
Džusu a sody –
V Jezeře Starým –
Kolo medový –
Zvuk
E Terp T A pt T E rt W –
Song jak zútulňuju náš song
Songoval o Asijském Vysokém Gangu
Řinčení železného O pekelného hrnce –
Srajda Ole Watson Ville
Sračka –
Hnačka –
Zvuk starého smutku
tak tomu je
Zpívej prostou rýmovačku na měsíc uvnitř pestrých
darů sněhobílých květů v Parkadystánu

JETAMJAKHUCK

224. sloka

Ohromný Všemohoucí Bože
Co má být vykonáno?
Ó co má být vykonáno?
Zpívá majestátní horlivec
a remcal
Na Mexickém Pohřebním domově –
A z potlesku oblaků
Přichází tleskání facanů,
„Vše bylo vykonáno.“
Jak Théraváda praví „Nic“
Nado číslo měsíčního svitu, co bylo vykonáno?
Vše vykonáno – všichni zpěvně žehnali –
Vše bylo vykonáno? Příbytky
byly postaveny a Damema
stárla & zemřela
uvnitř hořícího domu?
A Sedmnáct Súter & Lotosů
Přenesených Navoněnou Rukou
Kolíbání až Pohupování
Slavnost Hip Hou
Tóg & Mowrdogróg
Maharádžské Indie –
,Vše bylo vykonáno‘
,tak odpočívej‘
Odpočiň si

225. sloka

Prázdnota kterou lze lehce obejmout
během spánku
Nemá žádnou polohu ani starosti;
Přesto stále netrpělivě duševně pátrám
a geograficky se klikatím
Abych našel Posvátné Uvnitř Mléka
které Damema dala všem.

Damema, Matka Buddhů,
Matka Mléka

V temnotě jsem jízlivě protestoval
Proti svému pitomějšimu já
Kvůli předstírání že věřím
Ve skutečnost čehokoliv
Zvláště takzvané skutečnosti
Poskytnutí Kázně
Úplné cvičení pouštní chatrče
A supermanské osamění
A neustálý trans osvícení
Žádné starosti ohledně volnosti
A žádné uzavírající zdi
Jasně Vnitřní Nebe
Hvězdné Noci
Odpoledne Vysmejčeného od Mraků –
Ach, Ách, Zlato, Zlatíčko,
Ztratil jsem svou cestu.

226. sloka

Neexistuje Cesta kterou lze ztratit.
Pokud by existovala cesta,
pak,
když slunce svítí na rybník
a já jdu na Západ, ty na Východ,
koho z nás bude pravé slunce
následovat?
koho z nás bude pravá unce
odvažovat?
protože ani jedna není pravá,
neexistuje jedna pravá cesta.
A slunce je klamem
Cesty vynásobeným dvěma
A násobeným milionkrát.
Protože neexistuje žádná Cesta, žádní Buddhové,
Žádné Dharmy, žádná Pojetí,
Pouze Jedna Extáze –
A Pravou Dbalostí
Je dbalost že cesta není Žádná Cesta –
Každopádně Stejná cesta –
Potom hodlám
Kromě psaní téhle instruktážní
Básně, projet se na kouzelném koberci
Vlastní extáze, nebo počkat
Na smrt jako děti
V Pohřební Ulici po
Odjezdu černého autobusu –
Nebo – cože?

227. sloka

Sračky a strádání,
V naprostých bolestech
Čekám bez milosti
Až se stane to nejhorší.
Jsem kompletně ztracen,
Není žádná naděje
I když vím že svévolné pojetí
bolesti trýzní
má metafyzická
postižená žebra,
a já bez zpěvu ani neexistuji,
a dostal jsem zaplaceno
za odvedenou práci
když jsem byl mladý
a práce byla zábava
a neznám jméno od milosrdenství,
nemám žádný blues
žádný boty kus ani kuk
žádný jazyky ani líce, plíce,
žádnou radost, žádný umění,
nic na práci, nic na zúčastnění,
žádný vlasy k drbání
chodníky k plivání,
slova přimět k poletování
během zábavného skládání,
horor & prozatímní poezie
zakrývají fakt že se obávám
pracovat ve stálé práci
džungle chloupků na mém zápěstí
zvětšena 1000krát
v Peklech Věčnosti

228. sloka

Pochválen buď člověk, existuje v mléce
a žije v liliích –
A jeho houslová hudba se odehrává v mléce
a krémové prázdnotě –
Pochválen buď rozvinutý uvnitř okvětního lístku
masa myšlenky tendenčního odpočinku –
(buňáci se v bláhových
vlnových údolích nečinně
uspávají zpěvem) –
Pochválen buď klam, vlnění –
Pochválen Svatý Oceán Věčnosti –
Pochválen buď Já, píšící, již mrtvý &
mrtvý znovu –
Ponořený v tripnovém inkloustu
plamendů
T i m a
Anglo Oglo Saské manévry
Starých Poetů –
Pochváleno buď dřevo, je mlékem –
Pochválen buď Mede u Zdroje –
Pochváleno buď objetí měkkého spánku
– chrabrost andělů v údolích
pekel na zemi pod –
Pochváleno buď Ne končící –
Pochváleny buďte světla zemského člověka –
Pochválení buďte hlídači –
Pochválen buď můj bližní
Za obydlí v mléce

229. sloka

V oceánu je velmi smutná želva
(Ačkoliv rybářská loď SS Nástřel
se záslužně navíjí jako šílená)
Plave smutná & s protáhlou tlamou, pátrá
po Nemožném Kromě Jednoho
odpoledne když Jařmo, Ach,
starý Buddha Jařmo plave
ve vodě kde želva zvedá
svůj vodní čumák k moři
a Jařmo zapřahuje Želvu
Věčnost –
„Řekněte mi Ó Bhikkusové,
jaké jsou šance,
na takovou událost,
protože želva je stará
a uvolněná od zapřáhnutí,
a o 7 oceánů větší
než cokoliv, co vidíme
na této malé oslavě.“
Šance jsou nepatrné –
V milionu milionu miliard kotisů
Věčností a Nevypočítatelností, Ano,
Želva osvobodí Jařma,
ale do té doby, jsou ještě
těžší šance, pro člověka
aby se znovuzrodil jako člověk
v této zemi Karmy

230. sloka

Láska má nesčetné krchovy
hniloby,
Rozlité mléko hrdinů,
Zničení hedvábných šátků
prachovou bouří,
Hlazení hrdinů se zavázanýma očima u kůlů,
Oběti vražd přijaté do tohoto života,
Kostlivci směňují prsty a klouby,
Chvějící se maso slonů laskavosti
Je trháno na kusy supy,
Pojetí delikátních čěšek,
Strach z krys překapávajících bakterií,
Golgota Studená Naděje pro Zlatou Naději,
Vlhké listy Podzimu proti
Dřevu lodí,
Delikátní představy mořského koníka o lepidlu,
Sentimentální „Miluji tě“ už ne,
Smrt dlouhým vystavením znečištění,
Děsivé ohromné tajemné bytosti
skrývají své pohlaví,
Zmrzlé Kusy Buddhova materiálu
a nakrájené mikroskopicky
V Márnicích Severu,
Penisová jablka budou semenit,
Useknutá hrdla četnější víc než písky –
Jako líbat mé kotě v břiše
Hebkost naší odměny

231. sloka

Mrtví a neví to,
Živí a ví.

Živí mají mrtvou myšlenku.

Osoba je živá myšlenka;
po smrti, mrtvá myšlenka.

Myšlenka života je stejná
jako myšlenka smrti.

Mrtví mají živou myšlenku –
Mrtvý, není to má chyba
Byl jsem jen myšlenkou –

Respektované pokání v chatrči
věnované studiu Původu –

Dobry Buddha material
neni hricho-tkaninou –
Tkanina Svetla –
Bytosti nazivu davaji najevo smrt
svou cilou prací
Stejne jako mrtvi davaji najevo život
svým mlčením
Až se ze skály stane vzduch
Budu tam

232. sloka

Buddhisté jsou jediní lidé kteří nelžou
V Posvátné Diamantové Sútře
Zmínka se uvádí že Bůh zemře –
„Nejsou žádní Buddhové
ani žádné Dharmy“ – znamená –
Neexistuje žádné Univerzální Spasení Sebe Sama
Tathágata Bytí pochopil
Své vlastní Láskyplné Vyzařování
Jako být prázdný, on sám a jeho lůno
nezahrnovalo – Žádné Vlastní Božské Nebe
Kde se všichni setkáváme a děláme to,
Ale místo Roztavení Kostí Celé
V Jednom Světle Mahajánského Zlata,
Ašvaghóšův zpěv ve tvém uchu,
A Ježíš u tvých nohou, omývá je,
A Sv. František píská po ptácích –
Všichni se spojili a roztavili
A všichni jsou zapomenuti, minulost plyne,
Přijď do Neosvětlené Domény Změny
A nad rámec veškerých Pojetí,
Čekání v předjímajících chodbách
Barového Světla, rozprostírá se, pátrací světlomety
Oka, Maitréja a jeho láska,
Okouzující obskurní průvod
elementárních diamantových fantomů
A dominových kostek náhody,
Kostrы namalované na Černoškách
Stojí u pro-tebe-nedůležitého
Průchodu, za kterým vede
ulička Vyspi-Se-Se-Mnou.

233. sloka

Neexistuje žádný egoismus který může začít procvičováním
Usilování o dosažení Anuttara Samyak Sambodhi
Nejvyšší Dokonalé Moudrosti

Dosud

„Věrně a soustředěně pozoruj a studuj
a vysvětli toto Písmo ostatním“

je krvavá připomínka kosti.

Ostatní. „Poslouchej, Subhuti! Kdekoliv

Má být tohle Písmo pozorováno a studováno

a vysvětlováno, to místo

se stane posvátnou půdou

ke které bezpočet démonů a andělů

přinese oběti. Taková

místa, jakkoliv prostá mohou být,

budou uctívána jako by

to byly slavné chrámy & pagody,

do kterých bezpočet poutníků

přijde nabídnout uctívání a kadidlo.

A nad nimi se démoni & andělé

Budou vznášet jako mrak & budou na ně

sypat oběti nebeských

květin.“

Poutníci jsou šťastní.

Poutník Svatého Grálu, Šnek,

Poutník Pěkné Pagody,

Poutník Pěti Tendencí

aby Slyšel a Podpořil modlitbu –

Žádný egoismus který nemůže začít procvičování
usilování o dosažení

234. sloka

Svaté poezie.

„Všechny věci jsou bez vlastních známek.“

„Pokud je to prostor
co je vnímáním zraku

Měl bys vědět,

a pokud bychom měli nahradit

Jeden druhého, kdo by vyhrál?“

Šantivéda, sv. František, Kempenský,

Hara

Hříšník smí jít do Nebe

za službu Bohu jako hříšník

235. sloka

Netáboř,
Moc dobře víš
Co se ti stane
Když zemřeš
a tvrdíš
že nevíš že jsi mrtvý
když zemřeš a víš
„Já vím nevím že jsem mrtvý“

Netáboř. Smrt, žádný šum,
žádné hlasy, je, musí být, stejná,
jako život, cvrkot pazvuků
v tomhle šíleném světě který děsí má rána
a činí mě šíleným rozcuchancem v pokoji
jako staré metafyzické strašidelné básníky
v pokojích hrůzostrašných záhad.

Ale je těžké předstírat že nevíš
že když zemřeš tak nebudeš vědět.

Vím že jsem mrtvý.
Nebudu tábořit. Teď jsem mrtvý.
Na co čekám že nemůžu zmizet?
Mrtví nemizí?
Nestoupají do hlíny?
Jak vím že jsem mrtvý.
Protože jsem živý
a čeká na mě práce
Ó můj, Ó má,
Ahoj – Pojď dál –

236. sloka

Buddhističtí Světci jsou nesrovnatelní světci
Neustále pobrukují o láscomléku, kňourají
a příjemnými hlásky předou pro lásku,
Pro dokonale soucitné slitování
a neudělají ani jeden falešný
pohyb,

Dokonale přijímají politování
a soucítí se všemi vnímavými a spráskanými.
Pasivní Sladkosvatí
Čekají na tvou Svatost,
Doufají že se nakonec připojíš
Do jejich zářivého bratrství.

Dokonalí Duchovní. Nějaké mohu jmenovat.
Na jméno nesejde. Byli svatými
Náboženství Probuzení
ze Snu Existence
a Ne-Existence.

Ví, že život a smrt,
Vědomosti života, mlčení smrti,
Jsou vzájemné dvojí dvojité protiklady
zjevující se na každé straně pravdy
která je ústředním bodem Středu
A která říká: „Ani život
ani smrt – ani existence
ani ne-existence – ale ústřední
úpadek a nepřítomnost obou
(v Lásce je Domov Svaté Prázdnoty)“

237. sloka

„Ma mère, tu est la terre.“

Co to znamená?

Jednak, Damema byla matkou Buddhů,
ve Starověké Indii a Moderní Asii
postavíš Pannu Marii velmi podivně
do t/svých oltářů a ikon, Damema,
z její hlavy vystupují koruny světla
a lotosy a vonné tyčinky
a velké smutné modré oči uvnitř Květin.

Lidé zapalují na počest jejího jména věčné svíčky,
Vosk ve skle s knotem, oheň,
Po 30 dnů bledá Mystická Tvář
Damemy bliká ve stropním rohu
A venku štěkají psi.
Získávají vodu z měsíce,
Posílají chlapce z dohledu v koších,
Spí v ulicích noci,
Hrají na flétny & mají pouliční noční kluby
Na obrubníku který tam položili Britové –
Ctili a prosili a modlili se k
Damemě.

Pro mě je Damema jako Panna Maria,
Matka Mája Siddhárthy Buddhy
Zemřela při jeho porodu,
Jako by měly všechny matky,
Jít do nebe na jejich popud
Čistá a svobodná a mistryně zrození.
Mléčná Matka Damema
Tajemná Hrdinka Damema

238. sloka

Kdo napsal „Peníze jsou kořenem všeho zla?“
Byl to Oscar Wilde v jedné ze svých duchaplnůstek?
Byl/a to Céline/Celine – ne.
Byl to Alexander Pope, Benjamin Franklin
nebo William Shakespeare –
Byl to Pope v jedné ze svých mnoha
bystrých řádek?
Benjamin ve svém Almanachu Civění
měl Richarda Kuřecí Játra
Který vyjadřoval soukromou hrušku/čumění.

Nebo Shakespeare divoce fouká
Konfucio-Poloniovskou duchaplnářskou
Otcovskou radu –
„Peníze jsou kořenem všeho zla“
Proto s vůlí
Napíšu
v poslední vůli
„Lituju že jsem nebyl schopný
Víc milovat peníze.“
Kvůli čemuž ustupuji do útočiště
A kláštera – všichni mniši v kobce
S oddaností a peklomišmašem
A Yumský Arktický Gizoto Almanach
Priotho Consumas Konas
V Koutě, & Matka Damema

239. sloka

Charley Parker Vypadal jak Buddha
Charley Parker, jenž nedávno zemřel
Smějící se kejklířům v TV
po týdnech vypětí a nemoci,
říkalo se mu Perfektní Muzikant.
A jeho výraz v jeho tváři
Byl tak klidný, nádherný a hlubokomyslný
Jako obraz Buddhy
Zpodobněný na Východě, se zavřenýma očima,
Výraz který říká „Všechno je v Pořádku“
- Tohle bylo to co Charley Parker
Říkal když hrál, Všechno je v Pořádku.
Měl jsi pocit jak časně-z-rána
Jak radost poustevníka, nebo jak
perfektní pláč
Nějakého divokého gangu na jam session
„Hej, Hop“ – Charley roztrhal
Své plíce aby dosáhl rychlosti
Jaké chtěli dosáhnout rychlíci
A co chtěli oni
Bylo jeho Věčné Zpomalení.
Velký muzikant a velký
stvořitel forem
Které nakonec najdou vyjádření
Ve zvycích a v tom co máš.

240. sloka

V hudbě stejně důležitý jak Beethoven,
Dosud zdaleka ne tak uznávaný,
Noblesní dirigent smyčcových
orchestrů
Před kterými stál,
Hrdý a klidný, jako vůdce
hudby
Ve Velké Historické Světové Noci,
A kvílel na svůj malý saxofon,
Pak na alt, s pronikavě čistým
lamentováním
V perfektní melodii & zářivé harmonii,
Troubí – zatímco posluchači reagovali
Aniž by to dal najevo, a začal mluvit
A brzy je celý lokál na nohou
A všichni mluví a Charley
Parker
Hvízdá jim na pokraji věčnosti
Se svou irskou
hrací holí sv. Patrika,
A jako svatý chcanky děláme blop
A plop ve vodách
masakrování
A bílé maso, a umírají
Jeden po druhém, včas.

241. sloka

A jak sladký ten příběh je
Když slyšíš jak ho Chalrey Parker
vypráví,
Buď na nahrávkách nebo na zkouškách,
Nebo na oficiálních akcích v klubech,
Povzbudivé vpichy za peněženku,
Škodolibě zapískal na
perfektní
roh

Tak či tak, nesešlo na tom.

Charley Parkere, odpusť mi –
Odpusť mi že jsem neodpověděl tvým očím –
Že jsem nezaznamenal
Co můžeš vymyslet –
Charley Parkere, modli se za mě –
Modli se za mě a za všechny
V Nirvánách svého mozku
Kde se skrýváš, shovívavý a obrovský,
Nikdy víc Charleyho Parkera
Ale tajné jméno jež nelze vyslovit
S sebou nese význam
Který nelze měřit odtud
Nahoru, dolů, na východ, nebo na západ –
– Charley Parkere, sejmi kletbu,
ze mě, a ze všech

242. sloka

Zvuk ve tvé mysli
je prvním zvukem
který můžeš zazpívat

Pokud bys zpíval
u pokladny
s ničím na své mysli –

Ale až ta smrka
tě přijde uložit
dávej si pozor má paní

Ukradne ti vše, co máš
zatímco ty vonanuješ jak Onan
a až tě okrade

Zmizí.
Což bude tvá nejlepší odměna,
Dnes bylo lepší se zbavit
Johna O' Twilla, pak sedět a-umírající
V téhle půlce věčnosti s nikým
Aby zachránil starého muže kterého
věší v mé skříni za nic
A všichni se dívají
Když je akt dokonán –

Zastavte vraždu a sebevraždu!
Vše je v pořádku!
Já jsem Strážce

3 Literární analýza

3.1 Medailon Jacka Kerouaca

Jack Kerouac (1. 3. 1922–21. 10. 1969) strávil dětství na maloměstě ve frankokanadské komunitě v massachusettském Lowellu. Zlom v jeho životě přišel při přesunu do New Yorku, kde sice nedokončil studium na Kolumbijské univerzitě, ale seznámil se zde s Allanem Ginsbergem a Williamem Sewardem Burroughsem, s nimiž začal sdílet svou zálibu pro psaní a společně se časem stali nejvýraznějšími představiteli beatnické generace.

Během neaktivnějších let Kerouac kromě neustálého tvoření bohémsky cestoval po Spojených státech a Mexiku, příležitostně pracoval a rozvíjel svou spisovatelskou techniku. Přestože byl odmala vychováván jako katolík, zajímal se o učení Buddha. Jamse T. Jones dokonce tvrdí: „*Kerouacova vlastní konverze k buddhismu je tou nejdůležitější událostí jeho života, co se týče efektu na jeho umění*“⁸.

Neslučitelnost obou náboženství, dlouholeté problémy s vydáváním svých děl, vztahy a návykové látky měly dopad na Kerouacovu psychiku. Podle Tytella byl jeho osud „jedním z nejzvláštějších v celé historii americké literatury. Během let, kdy vymyslel novou estetiku a napsal své nejdůležitější knihy, zůstával neznámý a téměř nevydávaný“⁹. Průlom přišel v roce 1957 po vydání románu *Na cestě*, kdy se z něj stala veřejně známá osobnost.

Se slávou se však nikdy nevyrovnal, což vyústilo v jeho umělecký pád a nezřízené pití. Poslední léta svého života trávil v jednom domě se svou matkou a třetí manželkou ve floridském St. Petersburgu. Během nich se často přel se skeptiky o tom, že víra v duši je nezbytná, jak dokládá Nicosia.¹⁰ Neúspěšná honba za osvícením ovšem přinesla jeho duši utrpení, které ukončil až předčasný skon na krvácení jícnových křečových žil jako následek alkoholismu ve věku pouhých čtyřiceti sedmi let.

⁸ Jones, s. 10, vlastní překlad.

⁹ Tytell, s. 57/58.

¹⁰ Nicosia, s. 23.

3.2 Autorovo dílo a specifický styl

Kerouac měl na svou dobu odvážný styl psaní, neboť rád provokoval kousavým humorem, hrou se slovy, nedbal na interpunkci a hojně používal slang s vulgarismy. Podle Turnera se obhajoval tím, že „jalová křečovitost literatury je důsledkem podřízenosti pravidlům, vybíravosti, interpunkci a revizím.“¹¹ Ideálem se pro něj stal nepřetržitý tok myšlenek proudící bez úprav z podvědomí, jehož základní jednotkou se po vzoru jazzu a buddhismu stal nádech. Aby se ubránil veškerým pohnutkám k editaci, psával často pod vlivem drog, které mu pomáhaly udržet nepřetržitý proud myšlenek kdekoliv a kdykoliv. Kvůli tomu u sebe vždy nosil psací blok, jak dokládá Creeley: „*Psal neustále, nosil s sebou malý spirálový notes v zadní kapse, aby „načrtl“, co se přihodilo přímo na místě.*“¹²

Vlastní techniku popsal roku 1957 na popud Ginsberga s Burroughsem do devíti konkrétních bodů pod titulem *Základy spontánní prózy*, která je zahrnuta ve výboru *Rozprášené básně*. Objevuje se zde i jeho seznam třiceti nezbytností titulovaný jako *Víra & technika* pro moderní prózu z roku 1959. Stejnou techniku využíval u prózy i poezie, neboť mezi nimi často ani nerozlišoval, jak poukazuje Sweney: „Kerouac umělec se neustále snažil hledat nové směry v poezii i próze, především pak na rozhraní obou stylů“¹³. Jeho poezie byla inspirována buddhismem a formou haiku, ale i jazzem, bopem a blues. Přesto proslul zejména svými autobiografickými romány, kde popisoval své zážitky ze života.

Vydání jeho nejznámějšího díla *Na cestě* roku 1957 mu konečně přineslo úspěch, ovšem podle Turnera skrývalo i stinnou stránku: „Jack si brzy uvědomil, že román *Na cestě* ho obsazuje do věčné role, takže jeho poezii a experimentální próze se nedostane mnoho pozornosti“¹⁴. Vytušil to správně, neboť jeho poezie zůstala skryta ve stínu prozaické tvorby. Během svého života se dočkal jen vydání básnických sbírek *Mexico City Blues* a *The Scripture of the Golden Eternity*. Až posmrtně pak byly vydány další výbory poezie jako *Scattered Poems*, *Old Angel Midnight*, *Heaven and Other Poems*, *San Francisco Blues*, *Book of Blues* či *Book of Haikus*. Oproti jeho prozaické tvorbě byly zatím do češtiny přeloženy jen dvě básnické sbírky, jedná se o již zmíněný soubor

¹¹ Turner, s. 143.

¹² Creeley, s. 9.

¹³ Sweney, s. 158.

¹⁴ Turner, s. 213.

poezie *Rozprášené básně*¹⁵ a o krátké dílo *Písmo zlaté věčnosti*¹⁶, které je psané formou buddhistické sútry.

3.3 Kerouacova báseň *Mexico City Blues*

Báseň složenou ze 242 slok, z nichž je každá očíslovaná a napsaná na nové stránce, začal Kerouac psát v létě roku 1955, když přebýval v hlavní městě Mexika u Burroughsova přítele Billa Garvera, jenž byl závislý na heroinu. Stále tehdy trpěl problémy s vydáváním svých děl, navíc často psal pod vlivem marihuany a morfia, což se odrazilo na špatném psychickém i fyzickém stavu. Tytell uvádí, že Kerouac toho léta spával pouze na podlaze bytu Billa Gravera a sužovala jej flebitida¹⁷ neboli zánět povrchových podkožních žil.

V předmluvě k básni se pasuje do role jazzového saxofonisty, jehož myšlenky se mohou přelévat mezi jednotlivými slokami. Všechny zachycují jeho myšlenky až na 52., 53. a 54. sloku, které jsou přepisem Garverovy řeči. Při psaní byl omezený velikostí svého notesu, díky čemuž zdůrazňoval celistvost, jak potvrzuje Sweney: „Plný titul *Mexico City Blues* je *Mexico City Blues* (ve 242 slokách). Titulem instruuje Kerouac čtenáře, aby jednotlivé části nevnímali odděleně.“¹⁸

Je pozoruhodné, že nejvýznamnější příklad Kerouacovy spontánní poezie vznikl ve stejnou dobu jako Ginsbergova nejznámější báseň *Kvílení*, což vyzdvihuje Turner:

„Zatímco Jack seděl kdesi na střeše v Mexiku a zapisoval si *Mexico City Blues*, Ginsberg v San Francisku žasl nad tím, jak se z něj dere autentický hlas se směsicí prorocství Starého zákona, rytmů americké mluvy, jazzových rifů a hipsterského slangu, jako by velká voda bortila stavidla a hráze.“¹⁹

¹⁵ KEROUAC, Jack. *Scattered poems*. Přeložil Petr MIKEŠ, přeložil Martin KONVIČKA. Olomouc: Votobia, 1995, 187 s.

¹⁶ KEROUAC, Jack, Eric MOTTRAM, Anne WALDMAN a Matthew SWENEY. *Písmo zlaté věčnosti*. Přeložil Petr MIKEŠ. Olomouc: Votobia, 1996, 205 s.

¹⁷ Viz Tytell, s. 81.

¹⁸ Sweney, s. 155.

¹⁹ Turner, s. 154.

Kerouacova stěžejní báseň *Mexico City Blues* byla publikována až roku 1959, ale stejného ohlasu jako Ginsbergovo *Kvílení* nedosáhla. Naopak se jí dostalo vlažného přijetí. Jak uvádí Creeley, významný jazzový básník Kenneth Rexroth o ní napsal ve své recenzi, že „její publikování jako poezie představuje „naivní nestoudnost“ a že byla „ubožejší než směšná“.“²⁰ Zlomyslná recenze paradoxně přitáhla k básni pozornost tisku, ale Kerouac na druhou stranu našel i své zastánce, mezi které patřil spřátelený básník Gary Snyder. Přesto se mu uznání za jeho poetickou tvorbu během života nedostalo a většina jeho básnických sbírek vyšla až posmrtně.

4 Komentář překladu

4.1 Specifika textu, překladatelské strategie

Z celkového počtu dvou set čtyřiceti dvou slok jsem pro účely své bakalářské práce vybral dohromady třiašedesát slok včetně úvodní předmluvy. Rozhodl jsem se pokrýt sloky ze začátku (1. – 20.), prostředku (110. – 131.) a konce díla (220. – 242.), abych ilustroval, jak autor báseň zahajuje, v jakém duchu v ní pokračuje a jakým způsobem ji zakončuje. Mimo jiné jsem chtěl poukázat na rozdílnou hustotu textu, která se ke konci zvětšuje.

Báseň *Mexico City Blues* se řadí do uměleckého stylu, ve kterém bývá stěžejní intencí autora nejčastěji navození estetického zážitku. Rozhodl jsem se proto použít funkční přístup, který řada autorů doporučuje pro překládání krásné literatury. Podle Levého funkční hledisko „zkoumá, jaké sdělovací funkce mají jednotlivé jazykové prvky a které sdělovací prostředky ve vlastním jazyce mohou plnit stejnou funkci“²¹. Oba texty se sice nebudou shodovat doslovně, ale formální a významové ekvivalence se následně dosáhne až s jejich většími úseky. Pro překládání poezie se zdá být daný přístup nejvhodnější, jelikož Knittlová zdůrazňuje, že záleží na tom, aby zvolené jazykové prostředky fungovaly stejně „pokud možno po všech stránkách, tedy nejen

²⁰ Creeley, s. 9.

²¹ Levý 2012, s. 28.

významové, věcné (denotační, referenční), ale i konotační (expresivní, asociační) a pragmatické²².

Při zprostředkovávání vhodného čtenářského zážitku je však nutné se vyvarovat nadměrné orientace na výchozí text, což podle Hrdličky „v extrému vede k doslovnému překladu“, kdežto naopak „výrazné odpoutání se od předlohy a nekritické zaměření na čtenáře zase vyúsťuje v překlad volný, adaptační“²³. Překladatel by se tedy podle něj měl snažit o nalezení vhodných kompromisů a o optimální sladění zřetele k originálu i ke čtenáři.²⁴ Čtenář by se tedy měl brát v potaz, ale jen do určité míry, aby překladatel dílo až příliš nepřetvořil. Knittlová rovněž uvádí, že překladatel by si měl dát za cíl „vytvořit v cílovém jazyce takový text, který má totožný význam jako text výchozí, ale formální zpracování je *přirozené* pro cílový jazyk“²⁵.

Co se týče zvoleného textu, je pro něj charakteristické autorovo nevšední využití typografie a interpunkce, což ovlivnilo syntaktický aspekt, kde ještě navíc rozebírám i kapitalizaci a orální podobu textu. Ze stylistického hlediska bylo nejtěžší vypořádat se s volbou jazykové roviny. Dále jsem se zaměřil na převod reálií, slovních hříček, slangových výrazů a vulgarismů, náboženských a jazzových prvků. Na závěr rozebírám ještě další specifika tohoto překladu, kterými byly rýmy a cizojazyčné prvky v textu. Nejdříve považuji za nezbytné se alespoň krátce zmínit o překladatelích dalších básnických sbírek daného autora.

4.2 Další překladatelé Kerouacovy poezie

Jak již bylo uvedeno, zatím vyšla v češtině pouhá dvě básnická díla Kerouaca. Sbíрка spontánních básní *Rozprášené básně*²⁶ obsahuje jak výběr Kerouacovy spontánní poezie, tak i jeho verze japonských básnických forem haiku společně s naučnými eseji *Základy spontánní prózy*²⁷ a *Víra & technika pro moderní prózu*²⁸, v nichž autor popisuje svůj osobitý styl psaní. Sbíрка vyšla ve dvojjazyčném vydání roku 1995 a

²² Knittlová 2010, s. 7.

²³ Hrdlička, s. 10.

²⁴ Hrdlička, s. 12.

²⁵ Knittlová 2010, s. 17.

²⁶ KEROUAC, Jack. Scattered poems. Přeložil Petr MIKEŠ, přeložil Martin KONVIČKA. Olomouc: Votobia, 1995, 187 s.

²⁷ Viz Kerouac 1995, s. 143/144.

²⁸ Viz Kerouac 1995, s. 145/146.

přeložili ji Petr Mikeš s Martinem Konvičkou. Mikeš se zasloužil také o přeložení sbírky *Písmo zlaté věčnosti* (*The Scripture of the Golden Eternity*)²⁹, která rovněž vyšla v bilingvním vydání o rok později a obsahuje šestašedesát básní v próze psaných formou buddhistické sútry. To, že obě knihy vyšly ve dvojjazyčném vydání, považuji za nejlepší způsob vydávání Kerouacovy poezie, aby si čtenář mohl souběžně porovnat originální formu básní s jejich českým překladem.

Poznámka překladatele od Petra Mikeše končí slovy: „Bůh, čtenář a kritik nechť soudí. Tato poznámka budiž i pobídkou pro další překladatele, kteří se budou po mně verši Jacka Kerouaca zabývat – MAKE IT NEW!“³⁰ Přestože Mikeš vybízí k nevšednímu inovování, zdá se, že se spolu s Konvičkou při překladu *Rozprášených básní* příliš otrocky drželi gramatických pravidel, což ovlivnilo zejména interpunkci a kapitalizaci. Kerouac gramatiku porušoval, takže jsem se rozhodl podvolit jeho pravidlům a na gramatiku nedbat. Jelikož se v díle Konvičky a Mikeše³¹ vyskytuje 236. sloka *Mexico City Blues*, rozhodl jsem se v př. 1 porovnat části našich překladů, kdy nejdříve uvádím originál (a) a verzi (b) od Konvičky s Mikešem. Následně uvádím pro porovnání stejnou část v mém překladu (c), abych doložil, že jsem na rozdíl od nich využil nesourodé kapitalizace, interpunkce a gramatiky obecně.³²

Př. 1

(a)

The Buddhist Saints are the incomparable saints
Mooing continue of lovemilk, mewling
And purling with lovely voices for love,
For perfect compassionate pity
Without making one false move
of action,

(b)

Buddhističtí světci jsou extratřída mezi svatými,
žebrají a kňourají pořád o lásce,
příjemnými hlásky předou a prosí
o dokonalé slitování
a neudělají ani jednu

²⁹ KEROUAC, Jack, Eric MOTTRAM, Anne WALDMAN a Matthew SWENEY. *Písmo zlaté věčnosti*. Přeložil Petr MIKEŠ. Olomouc: Votobia, 1996, 205 s.

³⁰ Mikeš, s. 186.

³¹ Srov. Kerouac 1995, s. 55.

³² S. 68.

chybu,

(c)

Buddhističtí Světci jsou nesrovnatelní světci
Neustále pobrukují o láscomléku, kňourají
a příjemnými hlásky předou pro lásku,
Pro dokonale soucitné slitování
a neudělají ani jeden falešný
pohyb,

4.3 Syntaktická rovina

4.3.1 Typografie a členění textu

Báseň Mexico City Blues se skládá z 242 slok, přičemž každá z nich je uvedena na jiné stránce. Kerouac byl při jejím psaní omezen na velikost svého kapesního notesu, takže si dával záležet na členění textu a využití typografických možností.

Autor využívá několik úrovní odsazení textu, které bylo potřeba při překladu dodržet. Ne každá řádka začíná na okraji strany jako obvykle, občas je autorem odsazena od okraje do vhodné vzdálenosti. Kromě základní úrovně na okraji strany jsem při překladu napočítal ještě dalších pět různých. Nejmenší z nich, která odpovídá odsazení o 0,2 cm je použita pouze jednou. Další čtyři úrovně autor používá mnohem častěji a ty potom odpovídají odsazení o 0,4 cm, 0,8 cm, 1,2 cm a 1,5 cm.

Dalším autorovým rysem je využití rozdílné velikosti písmen. V př. 2³³ a př. 3³⁴ se vždy vyskytuje jeden řádek s poloviční velikostí písmen, která jsou však neobvykle psaná kapitálkami.

Př. 2

(a)

Futures, is One Thing

THE THING ONE WHOLE MASS

Getting dimmer and dimmer
to the feel

(b)

³³ Viz s. 42.

³⁴ Viz s. 55.

Budoucnostmi, je Jedna Věc

VĚC KTERÁ JEDNU CELOU MASU

Utlumuje a utlumuje
k pocitu

Př. 3

(a)

Sing a little ditty of the moon inside loony
darů of snow white blooms in Parkadystan

ISTAMHOWHUCK

(b)

Zpívej prostou rýmovačku na měsíc uvnitř pestrých
darů sněhobílých květů v Parkadystánu

JETAMJAKHUCK

Přestože psal Kerouac své dílo do kapesního notýsku, na rozložení textu na stránce patřičně dbal, proto i mezi některými řádky jsou mezery větší než mezi jinými, čímž se text dále nepravidelně člení. Nejlépe zachycuje důležitost zachování autentické typografie nezvykle krátká 11. sl.³⁵, kde jedinečné rozložení textu neoddělitelně doplňuje atmosféru této sloky pojednávající o drogách, jak dokládá př. 4.

Př. 4

(a)

Brown wrote a book called
The White and the Black

N a r c o t i c C i t y
switchin on

Anger Falls –

(musician stops,
brooding on bandstand)

(b)

Braun napsal knihu s názvem
Bílý a Černý

O m a m n é M ě s t o

³⁵ S. 20.

přivádí do rauše
Hněv Opadá –

(muzikant přestane,
zachmuřený v hudebním pavilonu)

4.3.2 *Interpunkce*

Kerouac neuznával pravidla, takže odporoval gramatickým poučkám, což je patrné z jeho unikátního použití interpunkce v této básni. Nechtěl se nechat omezovat, neboť mu šlo o nepřerušovaný tok myšlenek, což popisuje v eseji *Víra & Technika Pro Moderní Prózu*, kde pod 13. bodem radí: „Odstraňuj brzdy literátské, gramatické a syntaktické“³⁶ Navíc i čeští beatníci v čele s Václavem Hrabětem gramatikou pohrdali, on sám občas nepoužíval interpunkci ve svých dílech vůbec, což je zřejmé už v prologu jeho nejznámější sbírky *Blues: blues pro bláznivou holku a jiné básně*.³⁷

Podle Hrdličky by měl překladatel respektovat funkční využití prostředků originálu včetně interpunkce.³⁸ Pro zachování autenticity díla jsem po vzoru autora používal interpunkci nedbale pouze na místech, kde ji používá on. Nedoplňoval žádná interpunkční znaménka podle gramatických pravidel českého jazyka, protože by to odporovalo autorovým zásadám. Interpunkce totiž nemusí ovlivňovat jen členitost textu, ale může blíže specifikovat například intonaci, což je u poezie důležitý faktor.

V eseji *Základy Spontánní Prózy* popisuje Kerouac svou interpunkční metodu inspirovanou Williamem Carlosem Williamsem, když zdůrazňuje: „Žádné tečky oddělující větnou strukturu ... ale energické pomlčky, vyjadřující rétorický nádech (jako když se jazzman nadechuje mezi takty) ...“³⁹ Přestože se na několika místech v básni objeví čárky i tečky, opravdu převládá použití pomlček představujících pauzu k nádechu. V 9. sl.⁴⁰ se dokonce objevují dvě pomlčky vedle sebe pro delší odmlku, jak ilustruje př. 5.

Př. 5

³⁶ Kerouac 1995, s. 145.

³⁷ Viz Hrabě, s. 8.

³⁸ Viz Hrdlička, s.10.

³⁹ Kerouac 1995, s. 143.

⁴⁰ Viz s. 18.

(a)

The Giant Angels
In the Washington D C Blue Sky
-- The Heroines Of Cathedral
Fellaheen Mexico --

(b)

Obří Andělé
Na Modrém Nebi Washingtonu D C
-- Hrdinky Katedrály
Feláhovského Mexika --

Kvůli zachování autenticity díla jsem se nebránil ani použití ampersandu, který má význam souřadící spojky. Několikrát se v textu mihne i středník, který v češtině zastupuje funkci mezi tečkou a čárkou. V českých uměleckých dílech sice nebývá častý a mnohdy je nahrazován tečkou, ale já jsem ho v rámci zachování autenticity ponechal. Podle Newmarka může středník naznačovat kontrast mezi dvěma paralelními větami⁴¹, což se projevuje ve 231. sloce⁴² u př. 6. Rovněž může indikovat souvislost myšlenky či promluvy⁴³, což odpovídá jeho použití ve 3. sloce⁴⁴ zachyceném v př. 7.

Př. 6

(a)

A person is a living idea;
after death, a dead idea.

(b)

Osoba je živá myšlenka;
po smrti, mrtvá myšlenka.

Př. 7

(a)

Describe fires in the riverbottom
sand, and the cooking;
the cooking of hot dogs

⁴¹ Viz Newmark, s. 175.

⁴² Viz s. 63.

⁴³ Viz Newmark, s. 175.

⁴⁴ Viz s. 12.

(b)

Popiš ohně v řečištním
písku, a vaření;
vaření hot dogů

Z interpunkčních znamének jsem nakonec nahradil pouze anglické uvozovky českými, přičemž jsem vždy dodržel použití jednoduchých a složených uvozovek. Důkazem mého tvrzení z počátku podkapitoly, že autor neuznával gramatická ani jiná pravidla, je patrný v př. 8 ze 17. sl.⁴⁵. Přestože v angličtině je nezvyklá už dvojitá negace, Kerouac v jednom místě využívá negaci hned trojitou.

Př. 8

(a)

The endless Not Invisible
Madness Rioting
Everywhere

(b)

Nekončící Ne Neviditelné
Šílenství Výtržnictví
Všude

4.3.3 Kapitalizace

Kerouac v básni Mexico City Blues unikátně využívá i kapitalizaci neboli psaní velkých písmen. Ani zde se neomezuje gramatickými brzdami a používá kapitalizaci tam, kde se mu hodí. Často velkým písmene zdůrazňuje jednotlivá slova. Mnohdy velkým písmenem začíná nový řádek, ovšem neplatí to vždy, takže bylo potřeba být obezřetný. Překladaťelé Petr Mikeš s Martinem Konvičkou v překladu sbírky *Rozprášené básně* nedbali na Kerouacovu autentickou kapitalizaci, což podle mě rovněž může ovlivnit čtenáře při četbě či přednesu, neboť slovo začínající kapitálkou působí jinak než slovo začínající písmenem malým.

Ve svém překladu jsem se opět podvolil autorovy a jeho použití kapitálních písmen, které podle mě spolu s dalšími gramatickými odlišnostmi činí důležitý prvek jeho unikátního spisovatelského stylu.

⁴⁵ Viz s. 26.

Jako příklad autentického využití kapitálek jsem vybral dvě místa z mého překladu, která ilustrují subjektivní využití daného prvku autorem. V př. 9 z 10. sl.⁴⁶ se na jednom řádku vyskytuje přídavné jméno s malým i velkým písmenem. A ve 121. sl.⁴⁷ v př. 10 se objevují dvě kontrastní dvojice výrazů, přičemž v jedné z nich jsou obě slova psána kapitálkami a ve druhé malými písmeny.

Př. 9

(a)

And D W Griffith
the great American Director

(b)

A taky D W Griffith
velký Americký Režisér

Př. 10

(a)

The money that was to have been spent
on the backward nations
of the world, has already been
spent in Forward Time

(b)

Peníze které měly být vynaložené
na zaostalé národy
světa, již dávno byly
utracené v Čase Pokrokovém

4.4 Stylistická rovina textu

4.4.1 *Volba jazykové roviny*

⁴⁶ Viz s. 19

⁴⁷ Viz s. 41

Při překladu musíme zohlednit formálnost jazyka používaného autorem a do CT poté zapojit odpovídající jazykové prostředky, které nabízí překladatelův jazyk. Knittlová upozorňuje na trend v současné literatuře, která „za účelem estetické funkce využívá jazyka v celém jeho bohatství a rozmanitosti. Hovorovým stylem se vyvolává v uměleckém textu jednak atmosféra hovorového vyjadřování, jednak se tak vyjadřuje neformální až důvěrný vztah k předmětu sdělení, k adresátovi, případně i k situaci a uplatňuje se vlastní subjekt.“⁴⁸

Kerouac proslul svými romány zaznamenávající jeho každodenní zážitky, takže se v nich často objevoval hovorový jazyk, ovšem s jeho poezií je to jiné. Jazyk VT je až nečekaně formální a neformální odchylky se objevují jen zřídka. Hovorový jazyk je použitý zejména v dialozích, kde se kromě neformálních výrazů objevují i vulgarismy, což dokládá hned z úvodní sloky př. 11⁴⁹.

Př. 11

(a)

“Was an old crook anyway”

(b)

„Stejně byl starej hajzl“

Dále se hovorový jazyk objevuje v místech s drogovou tematikou, což je ilustrované ve 115. sl.⁵⁰ a ve 120. sl.⁵¹, ze které je př. 12.

Př. 12

(a)

“Took me all evening to read
3 or 4 pages, ossified,
on the nod”

(b)

„Celej večer mi zabralo přečíst
3 nebo 4 stránky, přesmaženýmu,

⁴⁸ Knittlová 2000, s. 105.

⁴⁹ Viz s. 10.

⁵⁰ Viz s. 35.

⁵¹ Viz s. 40.

v rauši“

V poslední řadě vybízel k použití hovorového jazyka na několika místech kontext, což dokládá př. 13⁵², kde autor úmyslně zesměšňuje další básníky chybnou gramatikou.

Př. 13

(a)

Calls themself
Hennis free
Calls themself
Calls themself
Calls themself catshit
Calls themself mean
Calls themself me

(b)

Nazývají se
Hennis svobodní
Nazývají se
Nazývají se
Nazývají se kočičíma sračkama
Nazývají se mizernýma
Nazývají se mnou

4.5 Specificky problematické pasáže překladu

4.5.1 Zvuková stránka jako prostředek uměleckého vyjádření

Kerouac v textu hojně využívá zvukomalebné prostředky. Já se v této kapitole věnuju pouze rýmům a popěvkům, ale dále jsem se při překladu potýkal ještě s aliteracemi, citoslovci a onomatopoi. Při převádění rýmů jsem vycházel z rozlišení tří základních funkcí rýmu od Levého, tj. významové, rytmické a eufonické, které podle něj zápasí o prioritu.⁵³

⁵² Viz s. 51.

⁵³ Levý 2012, s. 252.

Při překladu rýmů jsem se řídil i poučkou Fišera: „Problematiku překladu zvukomalebných textů můžeme řešit donekonečna. Každý návrh, je-li odůvodněn, má své místo na slunci a své právo na existenci.“⁵⁴

Prioritně jsem upřednostňoval funkci eufonickou či významovou, kdežto funkci rytmickou jsem upozadil. Nejlépe jsem se snažil o vyhovění eufonické i významové funkci zároveň, což dokládá z př. 14⁵⁵.

Př. 14

(a)

William Burroughs
Is William Lee

Samuel Johnson
Is Under the sea

(b)

William Burroughs
Je William Lee

Samuel Johnson
Pod mořem dlí

A obdobně jsem postupoval i u př. 15⁵⁶. Další podobné kratší rýmy se vyskytly například ve 14., 16., 123., 226. či 227. sloce.

Př. 15

(a)

anyhow regardless of race
regardless of grace

(b)

jakkoli bez ohledu na rasu
bez ohledu na spásu

O něco delší rým se objevil ve 220. sl.⁵⁷, kde jsem se opět snažil o zachování jak eufonické, tak významové funkce i přes drobné odchylky v př. 16.

⁵⁴ Fišer, s.262.

⁵⁵ Viz s. 14.

⁵⁶ Viz s. 42.

Př. 16

(a)

Mountains rise high, diamonds shine,
Men ride high the alumpshine
The lump sunshine
Delicious is the taste of Porcupine

(b)

Hory se tyčí vysoko, diamanty září,
Lidé jezdí vysoko v záři
Sluneční svit rozzáří
Lahodná je chuť Dikobrazí

Zvukomalebnosti dosahoval Kerouac taky zapsáním nejrůznějších popěveků, čímž jako by propojoval rovinu zvuky a grafémy. Ke konci 8. sl.⁵⁸ zpívají prsa zemských žen z Everglades v př. 17, přičemž zde jsem popěvek ponechal v originální podobě.

Př. 17

(a)

Ai la ra la
la rai la ra –
Singing breasts of women
of earth receiving
Juicy Rivers – red earth

(b)

Ai la ra la
la rai la ra –
Zpívající prsa
zemských žen dostávají
Šťavnaté Řeky – červenou zem

⁵⁷ viz s. 52.

⁵⁸ viz s. 17.

Ovšem další indiánský popěvek ze 12. sl.⁵⁹ už obsahoval kromě citoslovcí i jméno, navíc při hlasitém předříkání jsem zjistil, že kvůli zachycení zvukové autenticity zde budu muset popěvek přetvořit, což dokládá Př. 18.

Př. 18

(a)

Indian Roundelays –

Row Canoe –

Ma ta wacka

Johnny Picotee

Wish-tee

Wish-tee

(b)

Indiánské Popěvky –

Veslovat v Kánoi –

Ma ta vaka

Johnny Pikotý

Viš-tý

Viš-tý

Rovněž i následující poslední popěvek, který představuje píseň malých mexických dětí, bylo potřeba při překladu z VT do CT podobně přetvořit v př. 19.

Př. 19

(a)

Niki Niki Niki- la

Che wa miena

Pee tee Wah

Song of Lil Mexico Children

Kitchi Kitchi

Kitchy val

(b)

Niki Niki Niki- la

Če ua miena

Pý tý Ua

⁵⁹ Viz s. 21.

Píseň Malých Mexických Děti

Kitči Kitči

Kitčy val

4.5.2 *Jazzové prvky*

Sweney označuje Kerouacovo *Mexico City Blues* jako jazz na papíře.⁶⁰ V básni se zákonitě nachází řada literárních prvků odkazujících k onomu hudebnímu žánru. Jak podotýká Hřivna ve své bakalářské práci: „Prvky jazzu jsou v díle Jacka Kerouaca přítomny v různých podobách...“⁶¹ Což je důležité si uvědomit a vnímat, kolika způsoby dokázal Kerouac na své milované žánry odkazovat.

Nápadnou podobu jeho vlastní metody psaní nepřetržitým proudem myšlenek jazzové improvizaci jsme již zmínili. Kerouac však zašel ještě dál a pomocí onomatopoických výrazů napodoboval zvuky nástrojů v rukou jazzmanů, jak vidno v př. 20⁶².

Př. 20

(a)

„Wail, Wop“ – Charley burst
His lungs to reach the speed

(b)

„Hej, Hop“ – Charley roztrhal
Své plíce aby dosáhl rychlosti

V první části mého překladu se autor zmiňuje o jazzu pouze v poznámce před samotnou básní, které je však pro dílo stěžejní, neboť v ní deklaruje svůj záměr, jak vidno v př. 21. Mezi 1. a 20. sl. se však svým oblíbeným žánrům vyhýbá a narazil jsem na ně až v druhé části.

Př. 21

⁶⁰ Viz Sweney, s. 252.

⁶¹ Hřivna, s. 252.

⁶² Viz s. 71.

(a)

NOTE

I want to be considered a jazz poet
blowing a long blues in an afternoon jam
session on Sunday. I take 242 choruses;
my ideas vary and sometimes roll
from chorus to chorus or from halfway through
a chorus to halfway into the next.

(b)

POZNÁMKA

Chci být považovaný za jazzového básníka
hrajícího dlouhé blues během jam session
v neděli odpoledne. Ujmu se 242 slok;
mé myšlenky se mění a občas se valí ze
sloky do sloky nebo z poloviny jedné
sloky do poloviny další.

V prostřední části mého překladu Kerouac popisuje lkavý sladký bop v př. 22⁶³.
Dále dokonce prohlašuje, že Velký Jazzový zpěvák je on sám, a nikoliv jazzová
legenda Miles Davis⁶⁴. Nakonec v této části zmiňuje písně z rádia od jazzové
umělkyně Sarah Vag.⁶⁵

Př. 22

(a)

Wailing sweet bop
On a front afternoon
When not leading the band
And every note plaintive,
Every note Call for Loss
 of our Love and Mastery –
 just so, eternalized –

(b)

Lkavý sladký bop
Při čelním odpoledni
Když nevedeš kapelu
a každá nota žalostná,
Každá nota Volání po Ztrátě
 naší Lásky a Zběhlosti –

⁶³ Viz s. 34.

⁶⁴ Viz s. 36.

⁶⁵ Viz s. 38.

prostě tak, zvěčněná –

Ve třetí části mého překladu se nejdřív Kerouac šálí čtenáře, když jim vypráví o legendárním jazzmanovi Deadbellym⁶⁶, který totiž nebyl zastřelený, ale zemřel na něco. Nejdůležitější je však jednoznačně trojce slok k závěru básně. Hřivna podotýká, že Charley Parker zemřel na 33. narozeniny Kerouaca, který mu věnoval 239., 240. a 241. sloku v *Mexico City Blues*⁶⁷. Na začátku 239. sl.⁶⁸ Parkera přirovnává k samotnému Buddhovi v př. 23.

Př. 23

(a)

Charley Parker Looked like Buddha
Charley Parker, who recently died

(b)

Charley Parker Vypadal jak Buddha
Charley Parker, jenž nedávno zemřel

Zkraje následující 240. sl. přirovnává Parkerův hudební význam rovnou k Beethovenovi v př. 24. A na závěr jej prosí o sejmutí kletby v 241. sl. u př. 25.

Př. 24

(a)

Musically as important as Beethoven,
Yet not regarded as such at all,
A genteel conductor of string
orchestras

(b)

V hudbě stejně důležitý jak Beethoven,
Dosud zdaleka ne tak uznávaný,
Noblesní dirigent smyčcových
orchestrů

⁶⁶ Viz s. 53.

⁶⁷ Viz Hřivna, s. 35.

⁶⁸ Viz s. 71.

Př. 25

(a)

– Charley Parkere, lay the bane,
of me, and every body

(b)

– Charley Parkere, sejmi kletbu,
ze mě, a ze všech

4.5.3 Cizí jazyky v textu

Kerouacův mateřský jazyk je francouzština, jelikož angličtinu se začal učit až v šesti letech na obecné škole. „Výsledek začlenění cizího jazyka do jazyka mateřského bývá označován jako tzv. vícejazyčnost,“ konstatuje Hrdlička.⁶⁹ Autor přirozeně začleňoval cizojazyčných výrazů do svých děl, Hrdlička zdůrazňuje, že při jejich překladu „je třeba v první řadě rozhodnout, zda vůbec cizojazyčný prvek přeložit, či zda ho převzít, ponechat v původní podobě.“⁷⁰ Kerouac občas nechává cizojazyčné výrazy v textu bez vysvětlení, jindy je následně uvádí anglicky a tím čtenáři objasňuje. Ve svých řešení jsem se řídil podle něj.

Rodilé francouzština se v mém překladu objevuje dvakrát. V př. 26 ze 122. sl.⁷¹ je cizojazyčná věta vysvětlená. Kdežto v př. 27 ze 237. sl.⁷² tomu tak není a čtenáři zůstává skrytý její význam, který volně přeložený znamená: „*Moje matka je země.*“ Mezi další cizí jazyky v textu patří španělština. Výrazy *palabra* a *elabora* z 5. sl.⁷³ jsou nevysvětlené stejně jako slovo *vaquero* ze 115. sl.⁷⁴, které znamená španělský výraz pro kovboje.

Př. 26

(a)

Derange pas ta tendresse,
Dont break your tenderness

⁶⁹ Hrdlička, s.106.

⁷⁰ Hrdlička, s. 107.

⁷¹ Viz s. 42.

⁷² Viz s. 69.

⁷³ Viz s. 14.

⁷⁴ Viz s. 35.

(b)

Derange pas ta tendresse,
Nerozbíjej svou něžnost

Př. 27

(a)

“Ma mère, tu est la terre.”
What does that mean?

(b)

„Ma mère, tu est la terre.“
Co to znamená?

Mezi exotické jazyky v textu se řadí sanskrt, který Kerouac následně pokaždé přeloží. Ve 111. sl. a 233. sl.⁷⁵ se objevuje výraz *Anuttara Samyak Sambodhi* znamenající *Nejvyšší Dokonalou Moudrost*. Ve 220. sl.⁷⁶ se pak vyskytuje mantra „*Óm Mani Padmé Húm*“ přeložená autorem jako „*Amen Drahoukame v Lotosu*“.

4.5.4 Náboženské prvky

Již jsme zmínili, že byl autor od mala vychováván jako katolík, ale intenzivně se zajímal o buddhismus. Zatímco při překladu křesťanských prvků v textu byly problémy minimální, při převádění prvků exotičtějšího východního náboženství jsem hojně využíval *Buddhistický slovník*, který původně sepsal německý buddhistický mnich Nyanatiloka Thera a do češtiny přeložil Jan Honzík.⁷⁷

Následně uvedu v př. 28 příklady buddhistické prvků s čísly slok jejich výskytu, které jsem z VT do CT překládal za pomoci zmíněné knihy. Jedná se většinou o jména náboženských postav.

Př. 28

⁷⁵ Viz s. 31, s. 65.

⁷⁶ Viz s. 52.

⁷⁷ NYANATILOKA, THERA, Nyanaponika, ed. *Buddhistický slovník: příručka buddhistických pojmů a nauky*. Praha: DharmaGaia, 2009.

- (7.) Tathagata/Tathágata
- (117.) Maitreya/Maitréja, Santiveda/Šantivéda
- (123.) Bodhisattva/Bódhisattva
- (224.) Theravada/Théraváda, Damema/Damema
- (232.) Bodhisattva/Bódhisattva, Santiveda/Šantivéda
- (233.) Asvaghosha/Ašvaghóša

Kerouacův vztah mezi křesťanstvím a buddhismem dokonale ilustruje část 15. sl.⁷⁸, kde se vyskytují hlavní představitelé a následně další postavy z obou zmíněných náboženství, jak dokládá př. 29.

Př. 29

(a)

Věřím v líbeznost
Ježíše
A Buddhy –

(b)

I believe in the sweetness
of Jesus
And Buddha –

4.5.5 Slovtvorba

Kerouac využívá slovtvorbu hojně, ale nejtěžší u něj bylo rozeznat, zda se jedná o novotvar, přesmyčku či jen prostou chybu. Sám překladatel se musí rozhodnout, kde je užití vymyšlených novotvarů adekvátní a kdy už vzniká chyba, neboť podle Fišera „je součástí dominantní estetické funkce literárního překladu požadavek odpovídající estetické a věcné informace.“⁷⁹

Mezi jeho oblíbené procesy tvorby neologismů patří sloučení dvou výrazů v jeden, což v př. 30 dokládají novotvary s číslem slok, kde figurují. Dále jsem narazil na tři

⁷⁸ Viz s. 24.

⁷⁹ Fišer, s. 262.

autorské neologismy s nejasnými významy. Označení *Glottis* z 19. sl.⁸⁰ může odkazovat na latinský *glottis*? výraz pro jazyk. Výraz *kotis* ze 127. a 229. sl.⁸¹ se zdá být smyšlenou číslovkou. A neologismus *Kallaquack* ze 119. sl.⁸² vypadá jako místní název až nápadně evokující autorovo příjmení Kerouac.

Př. 30

(112.) false-lyingly/falešno-prolhaně

(126.) Greatcart/Velkovůz

(221.) wildhouse/divokodům

(231.) sin-cloth/hřícho-tkanina

(236.) lovemilk/láskomléko, Sweetsaints/Sladkosvatí

Jelikož plní gramatické a pravopisné chyby v textu různé funkce, je stejně rozmanité i jejich využití v beletrii. Podle Hrdličky „záleží na překladateli, aby usiloval o jejich adekvátní překlad.“⁸³ V následujícím př. 31 uvádím některé vybrané pravopisné chyby a jejich české verze společně s číslem sloky, kde se nachází. A nakonec v př. 32 uvádím tři řádky ze 228. sl.⁸⁴, kde kontextu navozuje zdání, že autor dělá chyby v důsledku drogového opojení.

Př. 31

(20.) The ressure/ptlak

(119.) buz/čéče

(242.) grim reper/smrka

Př. 32

(a)

Dipped in ancid inkl
the flamed
of T i m

⁸⁰ Viz s. 28.

⁸¹ Viz s. 47, s. 61.

⁸² Viz s. 39.

⁸³ Hrdlička, s. 105.

⁸⁴ Viz s. 60.

(b)

Ponořený v tripnovém inkloustu
plamendů
T i m a

4.5.6 Slang

Zastoupení slangu je spjata zejména s drogovým prostředím, kde přirozeně vzniká potřeba vzniku citově podbarvených novotvarů. „Slang chce šokovat, provokovat, je to jistý projev vzpoury či neposlušnosti,“ komentuje Knittlová jeho svěhlovou náaturu.⁸⁵ Při překladu slangových výrazů jsem se navíc řídil i Newmarkovou výstrahou, že „*slang je tak citlivý na čas a místní kulturu, že se problémy s překladem sotva hodí k zobecnění.*“⁸⁶

Celou 11. sl.⁸⁷ jsem uváděl jako příklad unikátního rozložení textu, avšak její první čtyři řádky obsahují slangové výrazy v př. 33. Barevnému výrazu *Brown* z prvního řádku jsem přizpůsobil český tvar *Braun*⁸⁸, který patří mezi slangová označení pro heroin.⁸⁹ Na třetím řádku se autor metaforicky zapíná výrazem *switchin on*, zatímco já jsem v CT využil výraz *v rauši*, který Ouředník uvádí jako slangový ekvivalent stavu bytí pod vlivem drog.⁹⁰

Př. 33

(a)

Brown wrote a book called
The White and the Black

N a r c o t i c C i t y
switchin on

(b)

Braun napsal knihu s názvem

⁸⁵ Viz Knittlová 2000, s. 110.

⁸⁶ Newmark, s. 95, vlastní překlad.

⁸⁷ Viz s. 20.

⁸⁸ Viz BRAUN: Braun neboli Heroin [online]. [cit. 2019-04-29]. Dostupné z: <https://www.substitutniclecba.cz/drug/heroin-12/braun-55>.

⁸⁹ Brown: Top Definition [online]. [cit. 2019-04-29]. Dostupné z: <https://www.urbandictionary.com/define.php?term=brown>.

⁹⁰ Viz Ouředník, s. 57.

Bílý a Černý

O m a m n é M ě s t o
přivádí do rauše

Dále se Kerouac o drogách zmiňuje ve 115. sl.⁹¹, jež otvírá prvním řádkem psaným kapitálkami *LANGUID JUNKEY SPEECH WITH LIDDED EYES*, který jsem v CT přetvořil do tvaru *MALÁTNÁ ŘEČ FEŤÁKA S PŘIVŘENÝMA VÍČKAMA*. Ve 120. sl.⁹² zase autor rozebírá zpomalení způsobené užíváním drog. Nakonec ve 241. sl. metaforicky naráží na drogovou závislost saxofonisty Charlieho Parkera, když na šestém řádku VT uvádí spojení *Shots in the arm for the wallet*, což jsem v CT nahradil jako *Povzbudivé vpichy za peněženku*.⁹³ Jelikož anglický idiom pro životabudič⁹⁴ může konotačně připomínat vpichy v paži po užití drog, spojil jsem oba významy do dvouslovného výrazu v českém jazyce.

4.5.7 *Reálie*

Podle Mony Baker se překladatel „nemůže spoléhat na to, že čtenář cílového textu bude mít všechny znalosti potřebné k jeho pochopení.“⁹⁵ Tyto informace mu musí poskytnout pomocí vhodných překladatelských postupů.

Z pohledů reálií se v textu vyskytovala zejména vlastní jména osob a míst, která většinou nebylo potřeba uvádět na pravou míru. Kerouac v básni zmiňuje spisovatele, herce, hudebníky, kritiky, filosofy a další. Z místních vlastních jmen se nejčastěji jedná o americké lokace.

Problém nastal, když se mi některé autorovy použité výrazy připomínající reálie přes veškerou snahu nepodařilo dohledat. Tam, kde to šlo, jsem se snažil tato tajemná spojení alespoň zčásti přeložit, jak dokládá př. 34 ze začátku 8. sl.⁹⁶. Podobně jsem ve 112. sl. převedl z VT nedohledatelné spojení *Red Amida* do CT jako *Červená Amida*.⁹⁷

⁹¹ Viz s. 35.

⁹² Viz s. 40.

⁹³ Viz s. 73.

⁹⁴ Viz Velký slovník anglicko-český, česko-anglický: --nejen pro překladatele. Brno: Lingea, 2006, s. 547/548

⁹⁵ Baker, s. 220.

⁹⁶ Viz s. 17.

⁹⁷ Viz s. 32.

Př. 34

(a)

Mysterious Red Rivers of the North –
Obi Ubang African Montanas
of the Gulchy Peary
Earth –

(b)

Tajemné Červené řeky severu –
Obi Ubang Africké Montany
Stržové Pearyovské
Země –

Na některých místech mi však nezbývalo, než abych nedohledatelné výrazy připomínající vlastní jména nechal v jejich originálním tvaru. Jedná se o tajemné označení *Muzzy*.⁹⁸ Podobně nejasné jsou výrazy *Mominu*⁹⁹ a *Hennis*.¹⁰⁰

⁹⁸ Viz s. 43.

⁹⁹ Viz s. 47.

¹⁰⁰ Viz s. 51.

5 Závěr

Cílem této bakalářské práce bylo vytvořit adekvátní překlad vybraných slok z básně *Mexico City Blues* od Jacka Kerouaca. Samotný proces překladu se skládal z několika různých fází, kdy bylo nejdříve potřeba přečíst celé dílo, potom podrobně prostudovat mnou vybrané úryvky a následně se pokusit o jejich vhodné převedení do českého jazyka. Tento úkol byl ztížený faktem, že tato dlouhá báseň ještě doposud nebyla vydána v češtině. Při překládání jsem využíval funkční přístup, který Knittlová označuje za základní princip překladu.¹⁰¹

Po úvodu a samotném překladu následuje kapitola zvaná Literární analýza, kde se blíže věnuji Jacku Kerouacovi. Nejdříve uvádím medailon z informacemi o jeho životě, následně rozebírám jeho dílo a specifický styl, abych nakonec v této kapitole podrobně představil samotnou báseň *Mexico City Blues*. Původně jsem se měl v plánu do své práce zahrnout rovněž kapitolu Kulturní analýza, kde jsem se chtěl zabývat vlivem jazzu, bopu a blues na tvorbu Jacka Kerouaca, dalších světových spisovatelů i českých spisovatelů. Nakonec jsem kvůli nedostatku prostoru musel zmíněnou kapitolu z této práce vyřadit.

V komentáři k překladu se věnuji nejsložitějším problémům, které vyvstaly při převodu VT do CT. Nejdříve popisuji specifika textu a překladatelské strategie, dále pak uvádím ostatní překladatele Kerouacovy poezie. V rámci syntaktické roviny se věnuji typografii a členění textu, interpunkci a kapitalizaci. U stylistické roviny jsem se zabýval volbou jazykové roviny. V poslední podkapitole komentáře rozebírám další specificky problematické pasáže překladu. Patří mezi ně rýmy a popěvky, jazzové a náboženské prvky, cizí jazyky v textu, slovtvorba, slang a reálie.

Ve svém překladu vybraných slok básně *Mexico City Blues* jsem se snažil docílit jeho komunikativnosti, tj. přirozenosti v cílovém jazyce.¹⁰² Jack Kerouac je kreativní, nepředvídatelný a velmi specifický autor, hlavně díky jeho unikátnímu stylu psaní formou proudu nepřerušného vědomí. Překládat jeho nejproslulejší příklad experimentální poezie tedy nebylo vůbec lehké. Nejlépe tuhle obtížnost vystihl překladatel Petr Mikeš: „Básně Jacka Kerouaca představují pro překladatele tvrdý oříšek. Složitě mísení vrstev křesťanské a buddhistické symboliky, slang, hra se slovy a

¹⁰¹ Viz Knittlová 2000, s. 6.

¹⁰² Viz Knittlová 2010, s. 27.

zvuky, to vše klade nemalé nároky na převedení z anglického do českého jazyka¹⁰³. Mně s ním nezbývá než plně souhlasit, neboť překlad básně *Mexico City Blues* se ukázal být opravdu pořádně tvrdým oříškem k rozlousknutí.

¹⁰³ Mikeš, s. 186.

6 Summary

The aim of this bachelor thesis was to create an adequate translation of the selected stanzas from the poem *Mexico City Blues* by the American author Jack Kerouac. The thesis is divided into two parts. The practical part contains the translation of three parts from the original text. The theoretical part includes the literary analysis and the commentary of the translation. The first part of the translated text includes an important note by the author, where he informs the reader, that he wants to be considered a jazz poet blowing a long blues in an afternoon jam session on Sunday. Then the same part includes twenty choruses from the beginning of the poem. The second part includes another twenty-one choruses, namely from 110th chorus to 131th chorus this time. The last part of the translation consists of the last twenty-two choruses of the poem, namely from 220th chorus up to 242nd chorus, which is the last chorus of the whole book. I decided to translate three separate parts of *Mexico City Blues*, so that the reader can notice, how the text and author's writing changes at the different parts.

The next part of the thesis consists of the literary analysis, which is divided into another three parts. The first of them includes the short biographical section with the important information about Jack Kerouac and his life. The second one focuses on his work and his authorial style. The third part then contains the information about the poem *Mexico City Blues*. All these facts are crucial for understanding the nature of the original text and might be helpful for the translator.

The third and the last part of the thesis contains a specific commentary of the translation. First, I explain the specific nature of the text and the translation strategies, which I decided to use. For my translation I have decided to use the functional equivalence, because Knittlová notes that it is the basic principle of the translation.¹⁰⁴ Then I mention other translators of the poetry by Jack Kerouac with an example of one chorus, which appears also in the book *Scattered Poems*. This book of Kerouac's poetry was translated into Czech by Petr Mikeš and Martin Konvička. The next section focuses on the syntactic aspect with the unique use of typography and text structure, interpunction and capitalization. The part containing stylistic aspect follows as well.

The largest section of the commentary deals with the specific and the problematic passages of the original text. In its first part I describe the way of

¹⁰⁴ Viz Knittlová 2000, s. 6.

translating rhymes and chanties. Furthermore, I focus also on the translation of the words connected with jazz and religion in this section. The next part of this section contains the usage of different languages and the topic of word-formation and wordplay. The last two parts of this largest section of the commentary deal with slang and realia.

And the last part of my thesis consists of the conclusion, where I present my difficulties with the translation and the solutions I decided to take in order to solve them. The translation solutions are mainly grounded in the works of Dagmar Knittlová and Jindřich Levý, while I also used the theoretical books from Milan Hrdlička, Zbyněk Fišer, Peter Newmark and Mona Baker.

Jack Kerouac's authorial style is quite specific, which made the translation of the selected stanzas from *Mexico City Blues* harder than it seemed at the beginning. Although the translation of the rhymes was tough, it was also creative, and I enjoyed it the most. The biggest problem for the translator was the wordplay of the author, because it was not always clear, if the used words do have any meaning, or if they are just nonsense words. When translating the religious terms from Buddhism, I had to use a specialized literature for the help.

Zbyněk Fišer states, that the aesthetic appeal of the translation and its comprehensibility should be verified by the reactions of readers and listeners - native speakers.¹⁰⁵ Therefore I am thankful to PhDr. Matthew Sweney, Ph.D., that he took his time and helped me with the most difficult parts of the translation. It is pity, when even a native speaker does not know, what the author wanted to say. In the end I had to take the responsibility and decide, whether to try and translate the sections like that, or not and stick with the original form.

¹⁰⁵ Viz Fišer, s. 263.

7 Přílohy

7.1 Kopie originálního textu

7.2 CD

8 Bibliografie

8.1 Knižní zdroje

CREELEY, Robert. *Introduction*. In: KEROUAC, Jack. *Book of Blues*. New York: Penguin, 1995, 274 s.

FIŠER, Zbyněk. *Překlad jako kreativní proces: teorie a praxe funkcionalistického překládání*. Brno: Host, 2009, 320 s.

HRABĚ, Václav, Šimon PIKOUS a Olga MIŠKOVSKÁ. *Blues: blues pro bláznivou holku a jiné básně*. Praha: Labyrint, 1994, 142 s.

HRDLIČKA, Milan. *Literární překlad a komunikace*. Praha: ISV nakladatelství, 2003, 149 s.

JONES, James T. *A map of Mexico City blues: Jack Kerouac as poet*. Carbondale: Southern Illinois University Press, 1992.

KEROUAC, Jack. *Scattered poems*. Přeložil Petr MIKEŠ, přeložil Martin KONVIČKA. Olomouc: Votobia, 1995, 187 s.

KEROUAC, Jack. *Mexico City Blues*. New York: Grove Press, 1959, 258 s.

KEROUAC, Jack. *Book of Blues*. New York: Penguin, 1995, 274 s.

KEROUAC, Jack, Eric MOTTRAM, Anne WALDMAN a Matthew SWENEY. *Písmo zlaté věčnosti*. Přeložil Petr MIKEŠ. Olomouc: Votobia, 1996, 205 s.

KNITTLOVÁ, Dagmar. *K teorii i praxi překladu*. 2. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého, 2000, 215 s.

KNITTLOVÁ, Dagmar, Bronislava GRYGOVÁ a Jitka ZEHNALOVÁ. *Překlad a překládání*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2010, 291 s. Monografie.

LEVÝ, Jiří. *Umění překladu*. Praha: Československý spisovatel, 1963, 283 s.

LEVÝ, Jiří. *Umění překladu*. 4., upr. vyd. Autor úvodu Zuzana JETTMAROVÁ. Praha: Apostrof, 2012, 367 s.

MIKEŠ, Petr. *Poznámka překladatele*. In: KEROUAC, Jack. *Scattered poems*. Přeložil Petr MIKEŠ, přeložil Martin KONVIČKA. Olomouc: Votobia, 1995, 187 s. ISBN

NEWMARK, Peter. *Approaches to translation*. Oxford: Pergamon Press, 1981, xiii, 200 s. Language teaching methodology series.

NICOSIA, Gerald. *Memory babe: kritická biografie Jacka Kerouaka*. Přeložil Vladimír LACKOVIČ, přeložil Dušan KREJČÍ. Olomouc: Votobia, 1996, 612 s.

NYANATILOKA, THERA, Nyanaponika, ed. *Buddhistický slovník: příručka buddhistických pojmů a nauky*. Praha: DharmaGaia, 2009.

OUŘEDNÍK, Patrik. *Šmírbuch jazyka českého: slovník nekonvenční češtiny*. 2. vyd. Praha: Ivo Železný, 1992, 451 s.

SWENEY, Matthew. *Starý anděl Kerouac*. In: KEROUAC, Jack. *Scattered poems*. Přeložil Petr MIKEŠ, přeložil Martin KONVIČKA. Olomouc: Votobia, 1995, 187 s.

TURNER, Steve. *Hipster s andělskou hlavou: život Jacka Kerouaka*. Přeložil Jan MATTUŠ. Brno: Jota, 1997, 223 s.

TYTELL, John. *Nazí andělé*. Přeložil Tomáš ZÁBRANSKÝ, přeložil David ZÁLESKÝ. Olomouc: Votobia, 1996, 277 s.

Velký slovník anglicko-český, česko-anglický: --nejen pro překladatele. Brno: Lingea, 2006.

8.2 Elektronické zdroje

BRAUN: Braun neboli Heroin [online]. [cit. 2019-04-29]. Dostupné z: <https://www.substitucni-lecba.cz/drug/heroin-12/braun-55>.

Brown: Top Definition [online]. [cit. 2019-04-29]. Dostupné z: <https://www.urbandictionary.com/define.php?term=brown>.

HŘIVNA, Jiří. *Jazz jakožto inspirační zdroj v literatuře beat generation* [online].

Olomouc, 2013 [cit. 2019-05-01]. Dostupné z: <<https://theses.cz/id/ds4g43/>>.

Bakalářská práce. Univerzita Palackého v Olomouci, Filozofická fakulta. Vedoucí práce Mgr. Jan Příbil.

9 Anotace

Autor: Kamil Dočkal

Katedra a fakulta: Katedra anglistiky a amerikanistiky, FF UPOL

Název práce: Komentovaný překlad vybraných slok z básně *Mexico City Blues* od Jacka Kerouaca

Vedoucí práce: Mgr. Ondřej Molnár, Ph.D.

Počet stran: 110

Počet znaků: 74 748

Přílohy: 2

Rok obhajoby: 2019

Jazyk práce: čeština

Klíčová slova: překlad, analýza, Jack Kerouac, funkční ekvivalence, autorský styl, poezie, jazz

Charakteristika:

Cílem této bakalářské práce bylo vytvořit komentovaný překlad tří úryvků z básně *Mexico City Blues* od amerického spisovatele Jacka Kerouaca. Po překladu následuje literární analýza, která představí autora, jeho tvorbu, autorský styl a charakteristiku vybraného díla. Dále je v práci zahrnutý komentář k překladu, kde jsou důkladně popsány nejsložitější problémy, které se při překládání objevily, zvolené strategie, metody a konečná řešení.

10 Annotation

Author: Kamil Dočkal

Department and faculty: Department of English and American studies, FF UPOL

Title: A Commented Translation of Selected Stanzas from the Poem Mexico City Blues
by Jack Kerouac

Advisor: Mgr. Ondřej Molnár, Ph.D.

Number of pages: 110

Number of signs: 74 748

Supplements: 2

Year of presentation: 2019

Language: Czech

Keywords: translation, analysis, Jack Kerouac, functional equivalence, author's style,
poetry, jazz

Characteristic:

The aim of this bachelor thesis was to create a commented translation of three excerpts from the poem Mexico City Blues by American writer Jack Kerouac. The translation is followed by the literary analysis, in which the author, his work, author's style and characteristics of the selected poem are described. The analytic commentary follows and describes the translation problems that have appeared as well as to chosen strategies, methods and final solutions.